

0 k/t

Pasilli

2/2016
PAU:n Pasilan
osaston lehti

Pasilli 3/2016

pasillin kourissa	3
pasilan kuulumisia	4
voutilasta kajahtaa	6
logistiikan logiikkaa	8
viisautta voutilan malliin	9
juna kulkee	11
lisää kikyjä?	12
vanhuus ja posti	13
strategiaa norsunluutornissa	15
risto-setä	16
riippumaton tarkkailija	17
puoliksi tehty	19
böölen pojat ja euro96	20
queen ja postimies	24
klubilla	26
vuorotteluvapaa ja ankea paluu	28
SASK ja inhimillinen työ	30

Pau:n Pasilan osaston jäsenlehti.

ISSN 0785-532X

painos 2400 kpl

osoitteenmuutokset: jäsenrekisterinhoitaja Ilkka Silo ilkka.silo@posti.fi

toimituksen osoite: Pasilli/Pasilan osasto ry PL 925 00231 Helsinki

sähköposti: pasilli.lehti@gmail.com

painopaikka Savion Kirjapaino Oy, Kerava

päätoimittaja ja ulkoasu: Jussi Lehmusvaara

toimituskunta: Jussi Lehmusvaara, Topi Saksala, Joonas Pulkkinen, Isto Kuusisto

Jari Pellikka (jari.pellikka@posti.com)

Pasilli 2016-2017

	aineisto toimitukseen	ilmestyy
3/2016	5.9.	3.10.
4/2016	27.11.	21.12.
1/2017	1.2.	24.2.

Minä ja monet muutkin virttyneemmät posteljoonit muistavat varmaan ajan, kun henkilöstöpalavereiden ehdoton kruununjalokivi oli kauden ykkös- ja kakkosluokan kirjeen kulkunopeus. Eli se kuinka suuri osa kirjeistä ehti asiakkaalle määräajassa. Se oli onnistumisen mittari Numero Yksi ja tulokset esiteltiin paavillisin menoin. Kun käppyrät viipottivat reippaasti yli 95% huonompinaikin aikoina, niin siinä tehtiin jotain hyvin.

Nykyään tehdään liian kalliisti.

Luova tuho ja numerojohtaminen.

Perinteinen paperiposti on siis kuollut, eläköön digitaalisuus. Perinteinen postilainen on kuollut, eläköön automaatio. Perinteinen johtaminen on kuollut. Eläköön matematiikka. Voisiko sen enää insinöörin ajatella?

Posti kulkee teoriassa, Pentagonissa kaikki hyvin.

Tulevaisuuden visio on tyhjä tehdashalli, jonka keskellä pöydän ääressä kymmenen johtajaa tekee itse- ja ristiinarviointia omasta onnistumisestaan ja pohdiskelee syvällisesti logistiikan suuntaviivoja ja toiminnanohjausjärjestelmien kehitystyötä. Tunnelma on kiimainen.

Pääasia on Toivotaan, toivotaan-visio. Toivotaan, toivotaan että tulee se kolmipäiväinen jakelu, suhteet Venäjään säilyvät asiallisina, ay-väestä päästään eroon, liksat saadaan globaalille minimitasolle valtion rahakirstun kompensoimana ja aurinko paistaa pörssiin.

Lattia natisee mutta joillakin leijuu pää tukevasti savupiipussa.

Mekaniikkaa

Tekniikka ja automaatio on Postille uskon asia. Ja huoltomies tuotannolle jumalasta seuraava. Häden hetkellä hän ilmestyy tai ei ilmesty.

Ennen odotin päivää kun My Little Pony kolahtaa postiluukusta.

Nykyään vain että kolahtaako se.

Kaiken elämän ja yrittämisen lähtökohta on asiakaskokemus.

Lajittelukoneen printteri pysyy kasassa teipillä.

Syötön vetopyörien ympärille pujotetaan kuminauha, jotta liukkaat lehdet liikkuisivat.

Kuljetinradoilla kuljetetaan hirvittävä määrä ilmaa. Raskaimmat laatikot hoidellaan aina lihasvoimalla.

Postin suurin työturvallisuusriski on ala-arvoinen tuotannollinen johtaminen.

Postikeskuksen on kehittynyt yhä kasvava hyväselkäisten paaerialuokka. Heitä kutsutaan Järkkäreiksi. Heidän tehtävänsä on toimia osana alimitoitettua kuljetinjärjestelmää. Kuljetinjärjestelmä kosahtaa noin kerran tunnissa. Järkkäri kerran viikossa. Tiedän sen omasta kokemuksesta.

Hong Kong

Postaalisen digiajan helmi on lajitteluhylly, joka osaa kyllä lukea mutta jonka lokeroon mahtuu korkeintaan viisi lähetystä kerrallaan.

Nyssyköitä, pyssyköitä, köppyröitä, pöppyröitä. Jatkaaksemme tuotannollista manu-strategiaamme tulevaisuuden visio on noin kymmenen metriä kertaa kuusi metriä kokoinen lajitteluhylly, jonka äärellä lajittelija puuhastelee hydraulisen nostimen varassa.

Postimiehen ylpeys

Jos presidenttimme tulisi postikeskukseen vierailukäynnille, tulisi häntä varten pystyttää tehdashalliin uusi henkilökohtainen bajamaja. Henkilökunnan vessoissa on sen verran tukevat tuoksut, että hävettäisi ellei pyörryttäisi.

Ei minua häiritse suuret visiot, minua kyrsii surkea toteutus.

Pasilli toivottaa omalta osaltaan lämpimästi tervetulleeksi Postikeskuksen uuden päällikön Ilkka Meriläisen. Kädet multa, työtä tekeväille riittää. Me tarvitsemme tolkkua, järjestelmällisyyttä ja parempaa suunnittelua. Ja henkilön jolla on natsat.

Mies joka tulee Altiasta ei voi olla läpeensä paha.

Pasilan kuulumisia

Kesälomakausi on loppuillaan, mutta syksyn ruskaa rakastavat ihmiset lienevät vielä kesälaitumilla. Loman jälkeen mieli on kirkas ja lepo on tehnyt hyvää, että jaksaa pimeän kauden yli.

Mutta valitettavasti taas kerran niin kuin monena edellisenäkin vuotena työelämän todellisuus on edessäsi.

Vaikka kuinka yrittää etsiä positiivista puolta työpaikalta, niin en minä ainakaan sitä löydä. Työntekijöiden vähäinen määrä on tätäpäivää kun se julmetun euron raha on työnantajan silmissä ainut oikea mittari. Muilla asioilla kuten työntekijöiden hyvinvoinnilla ei ole mitään merkitystä, vaikka siitäkkin johtajat omissa julkaisuissaan niin kauniisti kirjoittavat. Henkilöstöstä pidetään hyvää huolta ja heitä arvostetaan. Henkilöstö on mukana kaikissa muutoksissa ja niin edelleen. Asia ei todellakaan pidä paikkaansa. Henkilökohtaisesti voin sanoa, että mitään olennaisia ja henkilöstöön liittyviä asioita ei kerrota ja kysyttäessä saa ympäri pyöreitä vastauksia joista ei saa mitään selvää.

Ihmetellä pitää kuinka kesäajan postia, mitä pitäisi olla vähemmän ei saada lajiteltua. Kaakkois-Suomen postien jakelujärjestykseen laitto ei suju, vaikka sitä on tehty jo monta viikkoa. Ei tarvitse olla ammattilainen kun huomaa, että henkilöstömäärä ei ole kohdallaan. Työntekijöitä siirretään muista yksiköistä apuun puoleksi tunniksi tai tunniksi, mutta se ei ole ratkaisu tähän ongelmaan. Työnopastus on retuperällä ja lähes olematonta. Tietojeni mukaan esimiehet ovat alkaneet tiuskia työntekijöille, kun työ ei suju. Työnjohto-oikeus on, mutta liiallinen kyttäminen, ja suunsoitto minuutin myöhästymisestä ei ole hyväksyttävää.

Työnjohto on vastuussa muun muassa työturvallisuudesta. Valvonta kuuluu työnantajalle, mutta myös työntekijöiden on ilmoitettava välittömästi huomattessaan

epäkohtia. Toivotaan, että tapaturmia ei tapahdu henkilöstä puolesta puhumattakaan. Ei ole niin sanotusti kiva tulla töihin ja tämän olen kuullut useamman henkilön sanovan.

Edelleenkin perään kuulutan sitä, että MSM-koneen työympäristössä ei ole tarvittavia välineitä postin avauksessa ja kuinka ollakkaan vanhat paskaiset epäkuntoiset työtuolit tuotiin koodauspisteisiin. Kyllä rahaa on työntää kaikenlaiseen hömppään, vaan kun työntekijät tarvitsee jotain niin sitä ei tilata. Työilmapiiri on selkeästi kiristänyt välejä joka suuntaan. Toivotaan, että uudella postikeskuksen päällikkö Iikka Meriläisellä on natsoja laittaa homma kuntoon niin ei koituisi ylimääräisiä kustannuksia poissaoloista ja muista asiaan liittyvistä konflikteista.

Vuokratyövoiman käyttöä pidetään ainoana hyvänä ratkaisuna. Nollatuntisopimuksilla olevia työntekijöitä pyydetään töihin, vaikka meillä on jatkuva henkilöstövajaus lähes kaikissa työpisteissä. Työnantajan mukaan meillä on liikaa väkeä. Toki jos halutaan työntekijät pistää tiukoille ja tappaa työnsä ääreen, niin siinä suunnitelmassa ei kulut vähene. On myös todennettu, että palkkoja ei ole maksettu viestinvälityksen työehtosopimuksen mukaisesti.

Palkkojen oikeellisuus on tärkein asia mikä duunarille kuuluu. Olen myös saanut muutamia viestejä siitä, ettei SOL vuokratyöntekijät uskalla perätä oikeuksiaan koska työhönkutsut harvenevat tai päättyvät kokonaan. Pelko työnantajaa kohtaan näyttää olevan todellinen. Allekirjoittanutkin on työntekijöiden toimesta kielletty viemästä asioita eteenpäin.

Ilmoituksen mukaan vuokratyövoimaa käytetään

sairausloma- ja postimäärien piikkeihin. Meillä nämä piikit näyttää olevan päivittäisiä.

Postin strategian yhtenä osana on osaava henkilöstö ja laatu. Näillä edellä mainituilla toimilla niihin ei päästä. Henkilöstön sitoutuminen työnantajaan ei tule toteutumaan millään opilla, jos tällainen hurlumhei-toiminta jatkuu. Olisi jo aika saada ryhtiä henkilöstöpolitiikkaan, joka rypee tällä hetkellä aivan pohjalla. Tasapuolinen kohtelu ei toteudu, koska työvuorojen suunnittelu perustuu vuokratyövoiman käyttöön. Vakituiset postilaiset laitetaan kierrätykseen ja mitään joustavuutta työvuorojen suhteen ei ole olemassa. Tässä kohtaa en edelleenkään syyllistä vuokratyöntekijöitä, vaan työnantajan toimia.

Nyt on nähtävissä jotain positiivisuutta tiedottamisessa ja vähän muussakin toiminnassa. Palaan siihen myöhemmin, miten siinä on onnistuttu.

Kiky- sopimuksen (kilpailukyky sopimus) mukainen 24 tunnin työajan pidentäminen vuodessa tuonee lohtua työnantaja leiriin ja sillähän se Suomi nousee. Uskoo ken tahtoo.

Laadukasta syksyn jatkoa kaikille.

Jari Pellikka
päluottamusmies

Turvallisuuskävelyä Helsingin postikeskuksessa elokuussa 2016.

Herrat vasemmalta lukien tuotantojohtaja Yrjö Eskola, postikeskuksen päällikkö Iikka Meriläinen ja lajittelujohtaja Jani Häsä.

Kuvasta puuttuu työsuojeluvaltuutettu, koska häntä ei oltu kutsuttu.

Voutilasta kajahtaa 32.

Non nii, siinä se nyt taas meni, kesä nimittäin (hoh hoi-jaa). Täytyy jotain yrittää raapustaa taas, vaikka aivan kauheasti ei nyt ole kielen eikä mielen päällä.

Kesän jälkeinen elämä näyttää sujuvan melkoisen rauhallisesti paitsi paketin osalta, nimittäin kasvua on ollut parhaimpina päivinä jopa n. 20% ja keskiarvollisesti-kin ollaan yli 10% kasvussa.

Olen ollut jo tuotantopäällikkö Mattilan kanssa juttusilla, josko olisi aika palkata vakituisia työntekijöitä, jotka olisivat vuokratyöntekijöitä huomattavasti sitoutuneempia, eikä heitä tarvitsisi jatkuvasti perehdyttää talon töihin.

Yllätykseni olikin melkoinen, sillä Mattila lupasi palkata 10-15 työntekijää, jotka olisivat uudelleen sijoitettavia pks-alueen varhaisjakajia (yt:t päättyivät elokuun lopussa) tai ainakin heille tullaan tarjoamaan mahdollisuutta tulla lokeen duuniin, mikä on hyvä asia.

Sitten toinen juttu, mikä ei ole hyvä asia.

Sain maanantaina 5.9 tuotantopäälliköltä ilmoituksen uudesta vuokratyösopimuksesta, joka on tehty Sublog oy:n kanssa. Ilmoituksessa kerrotaan max. 100 vuokratyöntekijästä, jotka tulisivat kiireapulaisiksi, sekä sairauslomien sijaisiksi yms. Työnantajalla on paskat housussa, kun SOL ja Transwall ei pysty toimittamaan tarpeeksi vuokratyöntekijöitä työnantajan tarpeisiin, koska muutkin firmat ovat halukkaita palkkaamaan heitä.

Taas alkaa sama rumba perehdyttämisen ynnä muiden ongelmien kanssa. Henkilöstörakenteiden vääristyminen on niin silmiin pistävää, että ihan sokaistuu, mutta toisaalta eipähän ole pelkoa käsittelyn yt-neuvotte-luista meidän vakituisten osalta. Kysymys kuuluukin, että onko työnantaja oikeasti niin tyhmä ja yksinkertainen (on se), ettei se ole oppinut mitään niistä lajittelu- ja laatuvir-

heistä, joita oli lokessa jo SOL:n aikana, vaan täytyy ottaa uudelleen ja uudelleen turpaansa ja paikata erittäin kalliisti näitä virheitä. Ei ole todellakaan mikään hirveä ih-me, ettei Posti oy tee positiivista tulosta, kun on noin jumalattoman urpoja immeisiä talon johdossa.

Sitten muutama sana tuosta nimihirviöstä nimeltään Ki-Ky.

Kattavuus on Valtakunnallisesti yli 90%, joka tarkoittaa sitä, että maan hallitus on luvannut 500 miljoonan vero ynnä muita helpotuksia palkansaajille ja pienituloisille. Käytännössä meille se tarkoittanee n. 200e vuositasolla, joka on hyvä asia, mutta todellisuudessa aivan mitätön summa, kun miettii esimerkiksi sitä, että polttoainevero ja muut maksut nousevat niin käytännössä tappiollehan sitä jäädään ja komeasti.

Joitain positiivia asioita kuitenkin on meidän postilaisten kannalta kuten se, ettei lomarahojamme leikata vuonna 2017, koska emme ole julkisella puolella vaan Posti oy on osakeyhtiö.

Samoin erittäin hyvä asia on, että sairauslomakarenssia meillä ei ole, koska se on sovittu meillä paremmin tes:ssä. Myöskään tes-neuvotteluja ei ole luvassa tulevana syksynä vaan vasta vuoden päästä, eli 2017 lokakuussa.

Sitten pari sanaa tulevasta työajan pidennyksestä. KiKy tuo mukanaan työntekijöille myös vuosittaisen 24h. työajan pidennyksen. Nyt on ollut vain epäselvyyttä siitä, miten tuo 24h. työaika pidennetään.

Oma mielipiteeni on 6min/työvuoro, joka on kuitenkin melkoisen mitätön, mutta tekee vuodessa 24h. joka siis on hallituksen vaade. Melkoisen monet, lähes kaikki joiden kanssa olen jutellut asiasta, ovat olleet kanssani samaan mieltä, että tuo 6min olisi helpoin. Työnantaja käsittääkseni haluaisi, että arkipyhät, kuten helatorstai ja loppiaainen olisivat työpäiviä, mutta siihen emme ole kuitenkaan suostuvaisia, koska ne omalta osaltaan edistävät työntekijöiden jaksamista ja elpymistä.

Tuosta työajan pidennyksestä pitäisi sopia työnantajan kanssa paikallisesti lokakuun loppuun mennessä, mutta kun työnantaja ei tällä hetkellä sovi mistään mitään, niin homma taitaa olla missio imposible. ”perälautana”on, että työnantaja päättää, mikäli asiasta ei päästä sopimukseen ja se on AINA huono asia!

Työterveyspalvelujen tuottajana jatkaa Mehiläinen seuraavat kolme vuotta, ainakin.

Terveyspuhelin Aino lopettaa 30.9.2016 ja tilalle tulee Mehiläisen ”oma terveys” niminen palvelu, joka on

auki vuoden jokaisena päivänä klo. 05.00-20.00. Yövuorolaisten osalta homma on vielä vähän auki, mutta sekin täsmentyy lähiaikoina. Nettiajanvaraus lopettaa myös toimintansa ja 1.10.2016 alkaen kaikki ajat ynnä muut palvelut hoidetaan puhelimitse numerossa 010 4140777.

Työterveyspalvelusopimukseen EI TULE muutoksia, eli samat palvelut saa Mehiläisestä, kuten tähänkin asti.

Siipitien päässä ei ole mitään erikoista mainittavaa, paitsi että Jouko Fält, uusi tuotantopäällikkö aloitti fyysisesti

5.9.2016. Olin hänen kanssaan juttusilla ja melkoisen maltillisesti, ainakin näin aluksi näyttää homma lähtevän käyntiin ja hyvä niin.

Eipä oikeastaan muuta, kun hyvää ja kaunista syksyn jatkoa kaikille ja eläkään ihmisiksi!!

Isto Kuusisto
pääluottamusmies
loke-, ja ulk siipitie
040-8229515
isto.kuusisto@posti.com

Posti Logistiikan logiikkaa 22.

Kilpailukyky sopimuksen lopullinen hyväksyminen on jälleen kerran vaakalaudalla. Seuraa tragikoomisen näytelmän uusi näytös nimeltä hallituksen uusi iltalypsy. Kolmen s:n ministerit hallituksesta ovat - jälleen kerran - kunnostautuneet katteettomilla lupauksillaan. Palkansaajille kilpailukyky sopimuksella sovittujen menoleikkauksien päälle on kuin kirsikkana kakun päälle tulossa kunta-sektorille runsaasti lisää palkansaajilta säästettävää. Ilmeisemmin muutaman päivän jahkailujen jälkeen jonkinlainen sopu on saavutettu, ja kiky sopimus allekirjoitetaan sittenkin myös kuntatyöjäsenten osalta.

Työttömyysturvan kattoonkin on jälleen tulossa uusi heikennys. Eesityksen mukaan 500 päivän sijasta maksimi on jatkossa 400 päivää. Tämän kaiken jälkeen duunareilla herää kysymys: oliko järkevää lähteä ”sammutetuina lyhdyin” ostamaan sopimusta kolmen s: n fist-bump jengiltä. Tätä kokonaisuutta kaikkine huononnuksineen kun lähtee ynnäämään palkansaajan näkövinkkelistä yhteen, ei paljoa huonommin Sipilän veret seisauttavan pakkolakipaketin voimaan tullessa olisi duunareille käynyt.

Palataan sitten sen 24 tunnin vuosityöajan lisäyksen suhteen asiaan, kun tämä soppa on lopullisesti selvinnyt, ja jotain tolkkua tähän sirkukseen on toivottavasti saatu.

Postin paras työpaikka hanke 2020 etenee edelleen voimakkaassa myötätulessa. Hankkeen seuraavana kohde-ryhmänä saa rapsakka parisataa varhaisjakelijaa mahdollisuuden toteuttaa itseään Postin ulkopuolella, kuten HR-porukka tapaa sofistikoituneesti potkujen jakamisen ilmaista. Toimintaketjuratkaisut nimen alla oleva henkilökunta saa sitten alkavien yt- neuvottelujen tulosta vielä tovin odotella, ennen kuin Anttilan konkurssipesän vaikutukset realisoidaan katoaviksi työpaikoiksi Postissa. Myös varaston puolella odotetaan yt- neuvottelujen päättymistä ja irtisanomisten ”ilosanomien” realisoitumista, kun 6:den viikon

neuvottelu aika pärsähtää umpeen lähiaikoina.

Näiden uutisten valossa ei Voice – kyselyn tuloksista ole paljoakaan odotettavissa, ellei sitten käy niin, että vain ytkurimukseen joutumattomat työntekijät viitsivät vastata kyselyyn muiden vastaajien loistaessa poissaolollaan. Tällöin sitten vastauksiin ”saadaan” sopiva rakenteellinen vinouma, jolloin positiivisempien arvioiden painoarvo painottuu vastaajien kokonaismäärässä.

Eazybreak liikunta uudistus on aiheuttanut paljon polemiikkaa työntekijöiden keskuudessa. Etenkin muiden, kuin Helsingin alueen kunnalliset uimahallit loistavat järjestelmässä poissaolollaan, vaikka juuri vähemmän kehoa rasittava liikunta olisi ollut ensiarvoisen tärkeää sekä esim. työpataturmien kuntoutusmuotona, että osittain työkykyään menettäneiden työkyvyn ylläpitämisessä. Kaikki työntekijät eivät ole parikymppisiä kuntohirmuja tai toimistotyöntekijöitä. Valitettavasti raskas työ jättää osaan porukasta jälkensä. Myös yhä runsaampi maahanmuuttaja taustaisten, ei Suomea äidinkielenään puhuvien osuus työntekijöistä asettaa haasteensa järjestelmää käyttäville. Kokeile itse käyttää järjestelmää kielellä, jota et osaa kuin muutaman sanan. Helppoa kuin heinänteko, vai mitä?

Terveyspuhelin on tarkoitus jatkossa laajentaa koskemaan koko Postin henkilöstöä 1.10.2016 lukien. Myös Veturi-tien osalta suora ajanvaraus työterveydestä sekä netti ajanvaraus päättyvät. Lyhyet sairauslomat on jatkossa soistettava päivittäin terveyspuhelimesta ja myös tarvittava lääkärinajanvaraus hoituu vain tämän palvelun kautta. Enää ei tarvitse soittaa sairauslomaa, joka on myönnetty tämän palvelun kautta myös esimiehelle. Tieto sairauslomasta menee tästä palvelusta suoraan esimiehelle. Muissa sairausloma tapauksissa (sl-todistus myönnetty muualta) toimitaan vanhan käytännön mukaisesti. Jatkossa -siis 1.10 lukien- oma terveys -puhelinpalvelu joka päivä klo 05-20 p. 010 4140 0777. Soittaminen ei kylläkään ole työntekijälle palveluna halvimmasta päästä. Puhelun hinta

on n. 0,08 € per puhelu ja lisäksi n. 0,165 € minuuttia kohden. Kun kaikki uuden palvelun yksityiskohdat selkiävät, tullaan niistä henkilöstöä informoimaan tarkemmin.

Veturitien terminaalin pohjoispäädyn runkoliikenteen las-
tausovien korjaaminen on edelleen hoitamatta, vaikka asiasta on huomauteltu työnantajaa useamman vuoden. Työnantajan korjausratkaisu asiaan oli n. 30 cm valokate jatke, jonka toivotaan estävän suoran sateen tulon sisätiloihin. Tosin ovissa on edelleen se n. puolen metrin tiivistämätön osuus, josta sitten puhaltaa suoraan sisätiloihin. Ja lämmittimet huutavat täysillä, kun ovat päällä. Mahtaa sähkölasku olla tällä toiminnalla järkevällä tasolla?

Ihmeellisesti rahaa kyllä löytyi jakeluliikenteen ovien kuntoon laittamiseen, mutta ei runkokuljetusten ovien kunnostamiseen. Olisi kyllä tullut halvemmaksi va-

rustaa vastapainotrukit edes etulasilla (kustannus pari sa-
taa kone), mutta kun hankinta yksikkö näkee asian vain kuluna, ei rahaa herunut, vaikka työntekijöiden edustajat sitä esittivät. Nyt sitten joka toisella on niska- ja hartiooi-
reita sekä alkavaa flunssaa kun saapuvan syksyn myötä il-
mat viilenevät. Tällä toimintatavalla on kyllä utopistinen
ajatus, että Veturitiellä ikinä saadaan sairaslomaprocentti
laskemaan. Sitä saa mitä tilaa!

Että tällaista tällä kertaa,
AY terveisin Veturitieltä,

Timo "jana" Jantunen

Syksyn tuulet puhaltavat jo ja syksy on käsillä. Toivotta-
vasti lukijat pääsivät lataamaan akkujaan kesällä sillä seu-
raavaan lataamiseen on reilu 300 päivää riippuen siitä
milloin kesälomansa pitää.

Mutta asiaan. Jokainen meistä antaa palautetta ja saa sitä.
Lokessa palautetta työntekijä saa esimiehiltä ja kympeiltä
take-keskusteluissa. Palaute on hyvä asia jos se annetaan
asiallisesti. Mutta kun työntekijä tekee lokessa turvalli-
suushavainnon tai ehdotuksen jonkun laitteen tai työme-
netelmän parantamisesta, ei hän hyvin usein saa minkään-
laista palautetta. Tämä tapa syö koko järjestelmän uskot-
tavuutta. Miksi tehdä aloitteita kun niihin ei vaivauduta
vastaamaan.

Otetaanpa esimerkki. Työntekijä tekee aloitteen
spiraalin kippilaitteen syötön parantamisesta, hän käy jo-
pa keskustelua esimiehen kanssa ongelmasta. Aloite on
tehty ja aikaa kuluu, mitään ei kuulu. Työntekijälle ei
edes kerrota sitä onko aloite hylätty tai hyväksytty. Häm-
mästyistä herättää myös se, että jos työntekijä tekee turval-

lisuushavainnon, ei hän saa mitään tietoa siitä onko aloite
hyväksytty tai hylätty.

Lokesta puuttuu tyystin palautejärjestelmä jota
kuulemma on luvattu pohtia tuotantopäällikön johdolla.
Puhuin tästä asiasta tuotantopäällikkö Janne Mattilalle ja
odotan vastausta tämän Pasillin ilmestymiseen saakka.
Saa nähdä saanko minäkään palautetta esille tuomasta
ongelmasta. Olen jokseenkin vakuuttunut siitä, että loken
johto niin kuin koko Posti konsernin johto tahtoo työnte-
kijöiltä runsaasti turvallisuushavaintoja, mutta paras tapa
tappaa ihmisten into tehdä havaintoja on olla reagoimatta
niihin mitenkään.

Ehdontankin näin Pasillin välityksellä, että lokeen
luodaan menetelmä jossa jokaiseen aloitteeseen ja turval-
lisuushavaintoon reagoidaan vastaamalla aloitteen tai ha-
vainnon tekijälle. Kyllä tai ei on aina parempi kuin ei
vastata ollenkaan. Ihmetyttää se, että vaikka olen aukonut
päätäni tästä asiasta säännöllisesti niin tämä ongelma ei
tunnu herättävän intohimoja ratkaista asia.

Sekametelisoppaa

Joskus sitkeys palkitaan. Jo vuonna 2014 loken syötön 22 spiraali kuljettimien meluun kiinnitettiin huomiota. Asian parantamiseksi tehtiin aloite ja melut mitattiin. Kuitenkaan mitään ei tapahtunut ennen kuin vuonna 2016 jolloin elokuussa yx kax melusuoijat oli asennettu. Tätä asiaa piti vatvoa 2 ja puoli vuotta ennenkin saimme melusuoijat. Nyt sitten palautetta työntekijöiltä estääkö suojat melua ja onko niissä vielä parannettavaa.

Lokessa tehtiin elokuussa myös lakisäateistä riskienarviota luisualueella. Arviossa nousi esiin itse luisutyön raskaus, kulkuväylät, lämpötilat ym lukemattomia isoja ja pieniä asioita johon tämän Pasillin sivut eivät riitä. Kuten jo epilogissa kirjoitin, niin nämä asiat tulee korjata. Tämä tarkoittaa sitä, että me teemme ehdotuksia riskien poistamiseksi ja toivomme että ehdotuksen vastaanottaja vastaa meille kyllä tai ei. Nähtäväksi jää millainen rasti tämä on, mutta periksi ei anneta.

Lokeen saatiin myös uusia koodaustuoleja joista niin ikään palaute on paikallaan. Lisää on luvattu risojen tilalle, mutta hyvä olisi saada ensiksi nykyisistä palautetta jottei tule tilattua tuoleja jotka eivät ominaisuuksiltaan sovellu kyseiseen työhön.

Muutama sana henkisestä työsuojelusta. Aina aika ajoin meille edunvalvojille tulee tuhtuneita työntekijöitä valittamaan joko esimiehen tai kympin käytöksestä. Hyvin usein kyse on jonkinasteisesta sanaharkasta ja tunteen käyvät kuumina puolin ja toisin. Silloin kun suututtaa, niin rationaalinen ajattelu ei saa sijaa keskustelussa. Tärkeintä on nujertaa vastapuoli. Esimiehellä on rooli työyhteisön hyvinvoinnista, mutta niin on myös työntekijöillä. Mielestäni ei ole yhdentekevää miten kohtelemme muita. Talon johdolta odotan toimenpiteitä jotka edistävät henkistä työhyvinvointia, viime aikaiset singaalit ovat olleet päinvastaisia. Jos esimies sallii kympin huonon käytöksen ja jatkuvat riitelyt työntekijöitten kanssa, on esimies epäonnistunut henkisessä työsuojelussa. Vaikka ristiriitoja on enemmän tai vähemmän jokaisessa työyhteisössä, tulisi meidän mielestäni ottaa oppia mitä me olemme tehneet jotta ristiriita on syntynyt. Ja ennen kaikkea miten voimme vaikuttaa, että ristiriidat eivät olisi pysyvä olotila.

Oikein hyvää syksyn alkua

Jouni Kaiponen

Postin hallintoneuvoston jäsen kansanedustaja Satu Taavitsainen sd. Mikkelistä vieraili joukkueineen Helsingin postikeskuksessa 15.6.2016. Vierailu oli antoisa molemmiin puolin. Kerroimme avoimesti postin henkilöstöpolitiikasta ja kuinka meidän mielestä tällä hetkellä postia johdetaan. Postikeskukseen liittyvät arkipäivän ongelmat tuli myös käsiteltyä varsin kattavalla tavalla.

Vieraat tutustuivat postikeskuksen toimintaan postikeskuksen työpaikoilla ja henkilöstö näin ollen antoi vahvan palautteen työnantajan toiminnasta. Lähinnä esille tuli työn rasittavuus ja työntekijöiden vähäinen määrä. Lisäksi avoin ja aito yhteistyötoiminta edunvalvojien, työntekijöiden ja työnantajan välillä ei ole hyvällä tasolla. Tällä hetkellä valtion 100% omistama yhtiö ei anna sitä kuvaa tekemisistään, mitä siltä edellytetään.

Valitettavasti omistajaohjauksesta vastaava pääministeri Juha Sipilä kesk. ei ole millään tavalla kiinnostunut huolehtimaan omistaan. Kiristynyt ilmapiiri ja epätyyppilliset työsuhteet valtaat tämänkin valtion yhtiön.

Ymmärsimme, että Sadulle nämä asiat tulivat hieman yllätyksenä, koska hän oli saanut kuulla aivan muuta postin toiminnasta.

Jari Pellikka

Juna kulkee taas

Kesä tuli ja meni. Ennen elokuun lomiani pääsin aloittamaan muutaman esimiehen kanssa turvallisuushavaintojen pohjalta miten paikkoja voi laittaa kuntoon ja oli oikeasti ihan mukavaa pistää hanskat käteen ja heittää pois sellaista roinaa jotka nurkissamme on pyörinyt vuodesta toiseen. Voitte vain arvata oliko likaa ja pölyä mutta se ei tahtia haitannut. Olin itse asiassa innostunut kun sain tehdä sitä mistä vuosia olin toivonut, saada paikkoja kuntoon. Kaikkein mukavinta on ollut että myös työntekijät ovat huomanneet miten on paljon mukavampaa työskennellä kun paikat on kunnossa eikä jätetä kaikkea roinaa sinne tänne.

Organisaation vaihduttua on myös koko Helsingin pokissa tapahtunut muutoksia, vauhdilla. Yrityspotot muutti R 135 saapuvan manun tiloihin, koko saapuva ja lähtevä manu tiivistyi raskaan hallin puolelle, manun tiloihin tuli kampakuljetin, uusia/vanhoja hyllyjä (A B C-HYLLYT) ottivat paikkansa tuotannossa. Autoposti siirtyi kirjeen keskioven kohdille. Erpa tasolle, osaan ulkin tilaa ym. Kesä/Heinäkuussa Raskaan halliin vaihdettiin uudet led-valaisimet ja myös muualla on valaistusta parannettu mutta kaikilta osin ei vielä ole kunnossa. Manussa on vielä parannettavaa. Ne käydään läpi ja kartoitetaan.

Heinäkuu oli todella hiljainen kun paljon työntekijöitä oli lomalla ja tämä näkyi pienellä kirjekoneella Lsm:llä jossa työntekijät olivat uupuneita arvioitua suuremmasta 2lk kirjeiden määrästä, käsipareja ei ollut tarpeeksi. Asiasta käytiin keskusteluja työnjohdon kanssa mutta se ei tuonut helpotusta työntekijöille. Kiitosta jaksamisesta ja venymisestä ette tainneet saada. Olette ne kyllä ansainneet. Toivottavasti talossa otettaisiin myös kiitokset käyttöön kun ne eivät ainakaan rahallisesti maksa mitään, mutta tuovat hyvän mielen ainakin hetkellisesti.

Elokuussa aloitin lomani joka oli säiden suhteen pohjanteeraus. Koko 3 viikon lomani aikana ei ollut kuin muutama poutapäivä, kyllä se aurinkokin paistoi mutta samaan aikaan satoi. Kaikki mökki työt jäivät viikonloppujen varaan. No sain uuden varaston kyllä maalattua pätkissä ja toiset hommat taas siirtyi sen takia eli mikään ei mennyt nappiin. Paras oli kuitenkin metsurin saaminen joka kaa-

toi kaikki riskipuut, jotka nyt lojuu pöleinä pihapiirissä odottaen että saan ne klapeiksi jos ei aina sataisi. Rauli-myrsky olisi kyllä kaatanut pari kuusta talon päälle että täytyy löytää jotain positiivista siitä että pöllit on pöleinä pihalla.

Kolme viikkoa meni nopeasti ja töissä ollaan oltu jo kaksi viikkoa. Eikä ole tarvinnut miettiä mitä teen. Olen päässyt työntekijöiden tekemien turvallisuushavaintojen kimppuun joita käyn nyt läpi systemaattisesti ja joita myös aletaan korjata mitkä korjaamista vaatii, myös työnjohto käy omia turvallisuuskävelyjä kerran viikossa alueittain ja olen niissä mukana. Uutta opin kokoajan ja opettelen; viikkoraporttien tekoa, on palavereja, verkostoa, jätekierrosta jossa etsittiin puutteita ja parannettavaa, työntekijöille apuja heidän huoliensa kanssa. Nämä kaikki on ollut aamuvuoroon painottuvia.

Minulta on kysytty miten on lähtenyt käyntiin työsuojeluvaltuutetun tehtävät ja mielestäni mukavasti kunhan saan aikaa kaiken uuden omaksumiseen. Päässäni on kyllä välillä tunne, että olen Haminassa, niin moneen suuntaan pitäisi mennä. Viime viikollakin opin uutta ”miten tehdä kalenterivaraus”. En ole sellaista koskaan tehnyt joten ihan uusi tuttavuus. Jotain varmaan hymyilyttää mutta minulle se ei ollut niin selvä asia. Jos en olisi sanonut, en osaa sitä, niin ei kukaan olisi tiennyt neuvoa vaan olettavat, että nämä on päivän selviä asioita. Tietokone on minun työvälineeni jota välillä olen pelännyt. En osaa kaik-

kea mutta opin koko ajan, vaikka en enää ole siitä nuoremasta päästä. Meillä talossakin on paljon uusia koneita joita voi jokainen oppia ikään katsomatta. Tärkeintä on yrittää koska apua saa. Jos sinulle tarjotaan mahdollisuutta vaikka Ocr lajitteluun kokeile sitä. Muutama on jo uskaltanut ja ovat tykänneet siitä.

Olen miettinyt tässä sitä, miten voisin tavata myös ilta- ja yövuorolaisia. Ehkä olisi hyvä ottaa yksi päivä, joka olisi aina sama niin työntekijät tietäisivät milloin voisivat minut tavata ja asioitaan hoitaa tai keskustella kanssani.

Vielä toivomus työntekijät. Nyt kun on aloitettu paikkojen laittamista kuntoon teidän tekemien turvallisuushavaintojen pohjalta toivon että te auttaisitte niiden kunnossa pysymisessä myös jatkossa, muutenhan tämä olisi turhaa työtä viihtyvyytemme kustannuksella.

Jos olet aikaosittain tehnyt jonkun turvallisuushavainnon ,eikä sille ole tehty mitään, tee se uudestaan tai laita minulle viesti niin yritän etsiä sen, niin vähintään vuosi, kk ja kenelle esimiehelle sen annoit olisi tärkeä tieto. Voit kuitenkin aina tehdä sen uudestaan jos joku asia on edelleen korjaamatta.

Syksy näyttää tekevän tuloaan. Marjat on pakkasessa, Kantarelleja ja muita sieniä on kerätty, omenat on hillottu talven varalle ja mustaherukkamehua laitettu flunssaa taltuttamaan.

Tulipas sekavaa tekstiä, ehkäpä mieli on ailahteleva.

Mukavaa syksyä ilman sateita toivoo,

Tuula Syrjäläinen
työsuojeluvaltuutettu, Pok

Onko meillä varaa useampaan KIKYyn?

Tämä on kysymys jonka jokaisen palkansaaja tulisi esittää niille liittojen päättäjille , jotka viime keväänä olivat hyväksymässä ns. kilpailukyky sopimusta (KIKY). Tilanne oli AY- liikkeelle todella hankala, oli valittavana vain huonoja vaihtoehtoja. Hallituksen laatimat pakkolait uhkasivat ottaa meiltä duunareilta vielä paljon enemmän ja mikä huonointa pakkolait olisivat murentaneet mahdollisuuden sopia työehtoja jopa lopullisesti. On siis ymmärrettävää, että monet liittojen päättäjät valitsivat pienemmän pahan. Tältä pohjalta myös PAU:n hallinto teki hyväksyvän päätöksen

Loppukesästä kun tulevasta budjetista alkoi tihkua tietoja julkisuuteen KIKY:ä mainostettiin ostovoimaa lisäävänä sopimuksena. Valtamediat ja monet muut tahot kertoivat sopimuksen osana olevasta verohelpotuksista, mutta vain niistä. Maamme hallituksen kaavailema puolen prosentin verohelpotus kun toisi n. 150 € keskituloiselle (3300 €/kk) palkansaajalle. Vähemmälle huomiolle on jäänyt mitä KIKY vie. 24 tunnin vuosityöajanpidennys tarkoittaisi 485 € edestä ilmaista työtä. Tämä ei näy suoraan palkkapussissa, tuntuu todennäköisesti useimpien krossissa. Työnantaja maksujen helpotus ja osan niiden siirtyminen meidän duunarien maksettavaksi näkyy jo ostovoiman laskuna. Työnantajien sosiaalivakuutus – ja työt-

tömyysvakuutusmaksut alenevat seuraavan kolmen vuoden noin kaksi prosenttia, jotka siirtyvät meidän duunareiden maksettaviksi. Keskituloisella palkansaajalla ostovoima siis alenee yli 600 €. Lisäksi julkisen sektorin työntekijöillä lomarahosta leikataan väliaikaisesti kolmannes. Kirjastonhoitaja siis tukee muun muassa jättivoittoja tuottavan Koneen hissienmyyntiä tekemällä kolme ilmaista työvoroa ja yli 1000 € pienemmällä vuosipalkalla. Jos joku uskoo, että tämä yhtälö toimii, niin huutakoon hep.

Toki me kaikki tiedämme kuinka tärkeää vienti on meidän kansantaloudelle. Mutta aivan yhtä tärkeää on myös kotimainen kysyntä. Tällä sopimuksella siirretään rahaa duunareilta osakkeenomistajille noin kaksi miljardia euroa. Rahaa jopa poissa päivittäiskaupasta ja palveluista, siis juuri työvoimavaltaisilta aloilta. Kannattaa myös muistaa, että luvatut veronkevennykset hyödyttävät eniten parempi palkattuja.

Syksyllä 2017 kannattaa siis palata otsikon kysymykseen ja vastata; nyt olisi työnantajan vuoro joustaa. Ei Posti oyJ vielä ole taloudellisessa kriisissä vaikka yritys on ollut hyvä.

Topi Saksala

Eräs näkökulma työn merkityksellisyyteen.

Vanhukset ja postipalvelut, sekä vanhusten median käyttötavat.

Vuosi on ollut pitkä ja samoin myös Postin yt-neuvottelurumbien sarja. 31.8 päättyivät Uudenmaan varhaisjakelun yhteistoimintaneuvottelut joiden tuloksena arvioitu irtisanomistarve on 232 henkilöä. Näistä 94 kyetään hoitamaan vapaaehtoisin ratkaisuin. Suomen taloudessa ei ole tapahdu yleisesti reipasta liikehdintää ja esimerkiksi Anttilan uitua konkurssipesien harmaaseen satamaan piti aloittaa jälleen 25.8 logistiikan puolella yt-neuvottelut. Näiden piirissä on 588 henkilöä ja vähentämistarve on 75 henkilöä. Paketti- ja logistiikkapalveluiden johtaja Jukka Rosenberg oli Uuden Suomen haastattelussa 20.7 todennut Anttilan olevan iso asiakas Postin logistiikkatoiminoille, mutta että ”on niitä muitakin.” Ihmettelen, vähän yli kuukaudessa tilanne oli eri kun Toimituskertjuratkaisut-yksikön johtaja Harri Kämppä totesi yt-neuvotteluiden aloittamiseen liittyvän tiedotteen yhteydessä, että suurimman asiakkaan menetys vaatii asiakasrakenteen muutoksen kannalta muutos- ja sopeuttamistoimia.

Alkuvuoden heikkoa tulosta selitettiin Venäjän heikolla taloudella, joka näkyy selkeänä liikevaihdon pienentymisellä. Venäjän kaupan pienentyminen yhdessä henkilöstön uudelleenjärjestelykustannusten kanssa varmasti jättikin oikaistun liiketuloksen selkeästi viime vuotta pienemmäksi. Tämä oli kuitenkin ensimmäiselle kvartaalilla parempi tulos kuin esimerkiksi vuonna 2014. Kertaluonteiset erät olivat niinkään toisen kvartaalin tuloksen rasitteena, mutta tällöin oikaistu liiketulos oli taas selkeästi parempi vuoden 2015 sijaan (0,9 miljoonaa tappiota, vuosi 2015 6,8 miljoonaa tappiollinen).

Kymmenen vuoden ajan on joka vuosi manattu samaa mantraa digitaalisen viestinnän yleistymisestä ja siitä mitkä ovat tämän vaikutukset perinteisille kirjetuotteille ja lähetyksille. Eräiden tilastollisten tutkimusten valossa on kuitenkin syytä huomioida, että verkkomedian ja facebookin kaltaisten yhteisöpalveluiden käytössä on oleellisia väestön ikään liittyviä eroja. Tarkoitukseni ei ole hurskailla vaan osoittaa päinvastoin tekopyhyys suomalaisessa poliittisessa päätöksenteossa. En tule osoittamaan suoraa tutkimustietoa siitä paljonko vanhukset käyttävät postipalveluita, mutta esitän tutkimustietoa, jonka perusteella voimme tehdä oletuksia siitä, että postipalveluilla on oleellinen merkitys vanhusten mediankäytön ja sosiaalisten kontaktien yhteydenpidon kannalta.

Posti on edelleen sataprosenttisesti valtion omistama yhtiö, jota ohjataan poliittisella päätöksenteolla. Se miten

postipalvelut järjestetään ja miten uudistuva postilaki muuttavat Postin yleispalveluvelvoitetta ovat niin ikään poliittisia päätöksiä. Olen katsonut aikaisemmin aiheelliseksi arvioida tästä syystä sitä millaisen signaalin Posti lähettää työmarkkinoille työnantajana puhuttaessa työvoiman pelisäännöistä. Millaista työnantajapolitiikkaa ja linjaa valtion sataprosenttisesti omistama yhtiö voi noudattaa? Jos työehtojen polkeminen on tällaisen yrityksen toiminnalle ok niin minkä takia se ei olisi kenelle tahansa suomalaiselle suuryritykselle tai työnantajalle? Vastavasti tämän jutun yhteydessä katson perustelluksi arvioida Postia kansalaispalvelujen tuottajana. Omaan ajatteluun hyvinvointiyhteiskunnan palveluiden tuottamisesta kuuluu ajatus siitä, että kuluttajien palvelutarpeiden ja lakien sitomien valtionyritysten teettämien palveluiden laadun on kohdattava.

Jotta voidaan puhua oikeasti yhteiskunnallisesti relevantista ilmiöstä on tietenkin aluksi syytä kuvata paljonko Suomessa on eläkeikäistä väestöä. Tässä yhteydessä en laske mukaan esimerkiksi sairaseläkkeellä olevia vaan viittaan yli 65 vuotta täyttäneisiin ihmisiin. Tilastokeskuksen väestön ikärakenne-julkaisun (päivitetty 1.4.2016) mukaan Suomessa 65 vuotta täyttäneiden osuus väestöstä on EU28-maista kuudenneksi suurin. Suomessa 65 vuotta täyttäneitä henkilöitä on 1 123 103 henkilöä. Näistä noin 43 prosenttia on yli 75 vuotta täyttäneitä, määrällisesti noin 480 000 henkilön luokkaa.

Vaikkakin esimerkiksi Tilastokeskuksen vuotuisessa julkaisussa Internetin käyttö ja eräiden internetin käyttötapojen yleisyys on selkeästi havaittavissa vuotuista internetin käytön yleistymistä myös vanhemmissa ikäryhmissä (verraten esimerkiksi vuodet 2014 ja 2015) on syytä

huomioida erot vanhemman ikärakenteen päivittäisessä mediankäytössä. 65-74 vuotta täyttäneistä 69 % on käyttänyt internettiä viimeksi kuluneiden 3 kk aikana. Useita kertoja päivässä näistä käyttää nettiä kuitenkin vain 36%:a. 75-89 vuotta täyttäneistä viimeisen 3kk aikana nettiä on käyttänyt 31 %:a ja useita kertoja päivästä käyttää vain 13 %:a. 65-74 vuotta täyttäneiden aktiivisuutta sosiaalisessa mediassa ja verkkoyhteisöjen sisällöntuottajina on viimeksi mitattu omana sarakkeena julkaisussa Väestön tieto- ja viestintätekniikan käyttö vuonna 2010. Verraten julkaisua vuoden 2014 vastaavaan, jossa on kuvattu vanhimmat netin käyttäjät ikäryhmänä 55-74 vuotiaat on havaittavissa selkeätä kasvua internetin lukutavoissa, sekä pientä kasvua oman sisällöntuottamisen kanssa (kirjoittanut internettiin tai ladannut omaa materiaalia 3kk aikana).

Aktiivisuuden kasvu verkkoyhteisöjen kommentoimisessa tai keskustelupalstoille kirjoittamisessa on ollut kuitenkin selkeästi alhaisempaa. Sosiaalisessa mediassa vanha väestö ei ole. Kun vuoden 2015 internetin käyttöön liittyvän julkaisun mukaan 45-54 vuotiaista kolmen kuukauden aikana jotain facebookin kaltaista yhteisöpalvelua on edes seurannut hiukan yli puolet niin vastaava luku 65-74 vuotta täyttäneille on vain 19%:a- 75-89 vuotta täyttäneillä luku on vain 5%:a.

Vanha väestö on kuitenkin aktiivista lukemaan, mikä käy ilmi julkaisussa Kulttuuri- ja liikuntaharrastukset 1981-2009 (päivitetty 25.5.2011). Kirjoja vanha kansa lukee melkein yhtä paljon kuin vuonna 1991. Sanomalehtiä luetaan hiukan vähemmän, aikakauslehtiä jopa hieman enemmän. Kirjastossa käynti on myös selkeästi 90-luvun alkua yleisempää. Vaikkakin Viestintäviraston vuoden 2014 postimarkkinaselvityksen mukaan niin osoiteellinen kirje, aikakauslehtien jakeluvolyymi, sekä sanomalehtien printtilevikki ovat olleet pelkästään vuosien 2012-2014 aikana selkeässä kasvussa on meillä syytä perustellusti olettaa, että postin tarjoamat palvelut mahdollistavat vanhemmalle kansalle enemmän median käytön sekä osallistumisen mahdollisuuksia kuin sähköisen viestinnän tarjoamat palvelut.

Vanhusten yksinäisyys on tunnetusti tunnustettu yhteiskunnallinen ongelma. Kuten käy ilmi Hannu Kydön Hyvinvointikatsaus 2/2012:ssa julkaistussa artikkelissa Lähipalvelujen merkitys kasvaa väestön ikääntyessä iskee yksinäisyys Kainuun ja Lapin pienissä kunnissa. Suhteellinen yksinasuvien yli 74-vuotiaiden vanhusten osuus kasvaa juuri näillä alueilla. Alueilla, joissa haja-asutusseudun postipalveluista tinkiminen osuu näin pitkien välimatkojen takia juuri eniten. Postilakia avatessa ja puhuttaessa postin jakopäivien harventamisesta tätä näkökulmaa ei juurikaan ole uskallettu tuoda esiin. Muun muassa Aika Parantaa-verkoston, sekä Setlementtiyhdistys Naapuri ry:n omat Kirje Tuntemattomalle kampanjat, sekä 11 000 postikorttia vanhainkoteihin kerännyt Suomen Seniorisäätiön ystävänpäivätempaus vuonna 2015 kielivät postipalveluiden tärkeydestä vanhuksille.

Ammattilypeuden puutteessa tylsien manuhyllyjen keskellä on tässä edes yksi syy.

Joonas Pulkkinen

Pasilan osasto tarjosi jäsenilleen ja heidän perheilleen elämyksiä ja hauskaa yhdessä oloa Linnanmäen huvipuistossa edulliseen jäsenhintaan. Oli hienoa, että innostuitte asiasta. Yli 700 hupiranneketta meni kuin kuumille kiville. Toivottavasti nautitte.

Hyvää syksyn jatkoa

Pasilan osaston toimikunta

Strategiaa norsunluutornista

Kesä on loppu ja lomalaiset ovat palanneet arkiseen aherukseen ja uuteen dikimaailmaan. Monelle työntekijälle onkin tullut yllätyksenä koko ocr- maailman kiireellisyys ja ennenkaikkea puutteellisuus. Ei ikinä uskoisi sen jälkeen kun kaakosta 1.8 vähennettiin 108 työntekijää meidän huippulaitteiden vuoksi. Suurta tressiä on aiheuttanut henkilöstön riittämättömyys, työkalujen onneton kunto ja puute, joten niin kuin vanhakansa sanoi, lähdettiin soitellen sotaan.

Työnantaja luuli varmaan, että tavaraa ei ole lainkaan, joten yllätys oli melkoinen asian selvittyä. Kun lukee lehtiä niin saa tällaisen käsityksen, että konkurssi vaanii nurkan takana. Ei pitäisi olla mikään yllätys koneella ajettavan lehtien määrä, sillä jo yli 40v sitten viikossa oli kaksi lehtipäivää ja perinne on jatkunut. Rakas työnantajamme ei vaan ole halukas näkemään tai vielä vähemmän tunnustamaan sitä asiaa, että ilman käsipareja lähetykset poikkeuksetta myöhästyy jakopäivistä. Onkin näkynyt Postin kirjoituksia valtakunnan päälehdissä, joissa ollaan muistutettu, että lehdet eivät ole peruspalvelutuotteita. Tämä pitää paikkansa, mutta tietenkään ei oteta kantaa millä oikeudella rikotaan asiakkaan kanssa tehtyjä sopimuksia. On itsestään selvää jos kalliit viikkolehdet ilmestyvät torstaina tai perjantaina, niin ne tulee todellakin toimittaa asiakkaille juuri silloin, eikä seuraavalla viikolla ja mieluiten vielä ehjänä.

Voidaan rehellisesti sanoa, että vaikeudet ihan kottitekoisia. Tällaisella toiminnalla menetetään asiakkaita ja saadaan mielipahaa omassa henkilöstössä, koska monelle tulee voimattomuuden tunne joutuessaan tekemään vasten

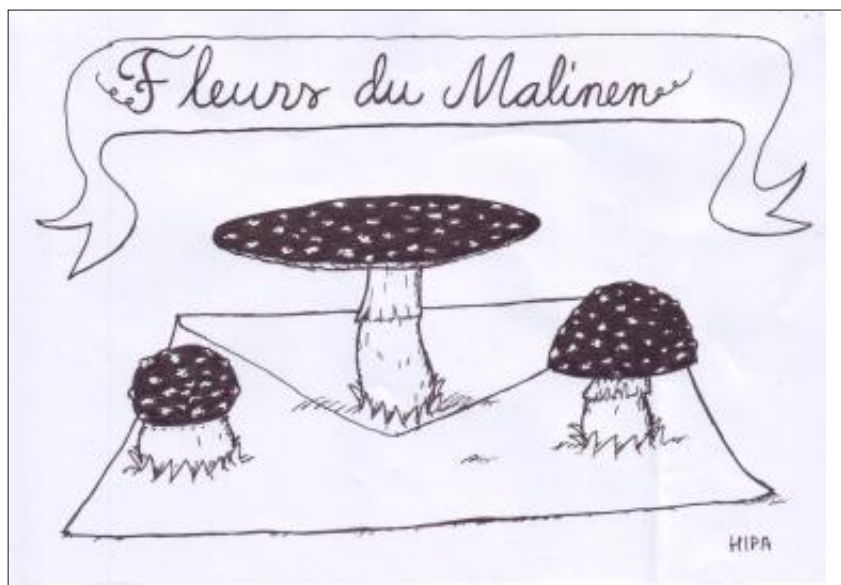
tahtoa työtään ”väärin ”

Työnantajamme on mahtipontisesti pyrkimässä vasten EU-määräyksiä 3 päiväseen jakeluun, se olisi kuolinisku maakuntalehdille. Länsisuomessa ollaan saatu jo pitkään todeta tuhansien talouksien jäävän päivittäin ilman postiaan, lehdissä ollaankin epäilty Postin yksipuolisesti siirtyneen 3 päivän jakeluun. Lisäksi ollaan intoiltu jälleen kerrostalojen lokerikkojakelusta, johon on suuri sanottavansa myös pelastuslaitoksella, koska jo lastenrattaiden säilyttäminen on kielletty rappukäytävissä, niin miten sallittaisiin suuren paperista kertyvän palokuorman siellä olo.

Minusta tuntuu epätodennäköiseltä, että Posti olisi valmis osallistumaan uusiin taloihin mahdollisesti rakennettavien postihuoneiden kustannuksiin, vaan kun varmaankin asukkaat ovat mitä ilmeisemmin samaa mieltä, aika näyttää.

Varmaankin työnantajamme tulisi lähettää muutama guru joogaamaan Tibettiin, sillä siltä varmaan löytyisi voima ja taito siirtää lehdet kääremuoveista, pannoista ja kuljetus yksiköistä suoraan ajatuksenoimalla lajittelukoneen syövereihin, se vasta olisi tuottavaa, sillä näyttää pahasti siltä, että uusia työntekijöitä ei ole halu palkata kun viimeisen pakon edessä, kun joku omistajapuolelta rupeaa oikeasti kantamaan vastuuta yhteiskunnallisista perusasioista.

Mikko Poutanen

Risto-sedän riskikartoitus Osa 2

Sanovat, että laulaminen laskee verenpainetta. Ja se taas laskee riskiä kuolla ennenaikaisesti. Me, jotka kärsimme metabolisesta oireyhtymästä, sietäisimme olla iloisia, jos se todellakin toimii. Tämä kolesterolin, verensokerin ja verenpaineen pyhä kolminaisuus vaanii meitä ikääntyviä, epätyypillisiä työaikoja tekeviä, epämääräisiä elämäntapoja omaavia, satunnaisesti syöviä ja nukkuvia, joiden elinajanodote ainakin miehillä on tutkijoiden mukaan 69 vuotta. Onhan ollut tapauksia, joissa juuri eläkkeelle päässyt postilainen on kupsahtanut kesken kaffeen hörppäämisen. Kansakunnan kaapin päältä kiitellään kun rahaa säästyy. Olenkin sanonut kolleegoille, että liian aikaisin ei kannata varata juhlahuoneistoa 70-vuotispäivää varten.

Laulamisesta puheen ollen, kyllähän me jurot suomalaiset kännissä laulamme, tai kun Suomeen tulee olympiamitali tai sitten kiekkokulta. Mutta enemmän voisi lanseerata lausetta: ”Ain laulain työtäs tee.” Meillä Siipitien Ulkissa on esimies, joka kulkiessaan käytävällä rallattaa ”dirlandaata”. Hän vaikuttaa erittäin hyväntuuliselta ja hyvävoimaiselta. Pitäisiköhän meidän muidenkin laulaa enemmän päästäksemme tuohon samaan flow-tilaan? Esimerkiksi tavarahississä on hyvä kaikupohja. Jotkut sanovat, että työtoverin laulu pikemminkin nostaa verenpainetta. Mutta minkäs ihminen laulutaidolleen voi? Kuulijalla saattakin olla kapea-alainen musiikkimaku tai alentunut huumorintaju. Esimiesportaasta saatetaan huomauttaa, että laulu häiritsee työtekoa ja tehokkuutta, mutta minä ajattelin lähinnä siirtymätaipaleita.

Kilpalaulannasta tuli mieleen kevään Euroviisut. Venäjän mielestä aivan väärä biisi voitti. Parhaiten lauloivat kuitenkin puhelinlangat. Oikea laulukilpailuhan se ei ole ollut enää pitkään aikaan. Kilpalaulantaa harjoitetaan myös meidänkin firmassa. Käytävillä kuiskitaan, että Suomen parhaimmaksi työpaikaksi ollaan pyrkimässä. Riippuu ihan katsontakulmasta. Jokin aikaa sitten brändimme oli Talvivaaran tasolla. Joka tapauksessa Visio 2020:n tavoite on olla ensisijainen valinta postin, logistiikan ja verkkokaupan palveluissa, mutta siihen on enää neljä vuotta aikaa, ja keskustelua käydään tällä hetkellä ruohonleikkusta.

Sitten on Agenda 2030. YK:n jäsenmaat sopivat syyskuussa 2015 kestävä kehityksen edistämisestä. Tavoitteena on mm. äärimmäisen köyhyden poistaminen, mutta kuitenkin omistus kasaantuu edelleen yhä harvempien käsiin. Posti on mukana myös Sitoumus 2050-ohjelmassa, jossa tavoitellaan hiilineutraalia yhteiskuntaa. Sitoudumme vähentämään absoluuttisia hiilidioksidipäästöjä, 30 % aikavälillä 2007 – 2020. Kun neljästä tuhannesta ajoneuvosta on kaasukäyttöisiä viitisenkymmentä, niin on siinä aika homma vaihtaa kalustoa lähivuosina.

Posti Green-ohjelma kertoo, että kirjeen kuljetus aiheuttaa CO₂-päästöjä 20 g ja paketin 900 g. Hurraa. Nyt voimmekin iloita siitä, että USA irtaantui EPG-sopimuksesta. Jenkkipaketit tulevat Suomeen 16-paketteina, joten Postin ei tarvitse ajaa Priority-paketteja ympäri lääniniä, vaan ne odottavat asiakasta asiamiespostien hyllyillä. Annetaan asikkaiden polttaa bensojaan. Ainakin omat päästömme vähenevät. Eri asia on, miten paketit mahtuvat niille hyllyille. Siinä voi piillä riski, että ahdasta tulee. Muistakaa myös, että yritysvastuujohtaja Appu Haapion mukaan jokainen postilainen on mukana ympäristötyössä, halusi tai ei. Haette sitten omat pakettinne fillarilla.

Risto Järvenpää, ts-asiamies, Ulk Siipitie

Riippumaton Tarkkailija

Appiukko ja pitkän iän salaisuus

Appiukkoni lienee tyypillinen vanhan kansan syvien rivien mies; kova työmies, ei erityisen aurinkoinen luonteeltaan, nauraa lähinnä muiden epäonnelle, ja täydellisen avuton oman elinpiirinsä ulkopuolella. Juuri hiljan hän sai uusittua ajokorttinsa lähimmäksi viideksi vuodeksi.

Hän täyttää tämän vuoden syyskuussa 90.

Jotkut ihmiset saavat n.s. järjenkäyttäjät epätoivoon. Minäpä kerron syventävämmiin.

Useimmat naiset ovat tietävästi jossain määrin tyytymättömiä ulkonäköönsä, tai ainakin johonkin kohtaan siinä. Esimerkiksi takamus on liian iso, joskus taas liian pieni ja luiseva. Ja jos rinnat ovatkin hyvän kokoiset ja -muotoiset, niin usein pakettiin kuuluu se mainittu valtava takamus. Yleensä naiset kuittaavat asian kertomalla alentuvalla äänen sävyllä, että jos on hoikka, ei voi olla isoja rintoja. Eikä varsinkaan ter hakkaita sellaisia. Paitsi että voi. Ja tämä ajaa raivon partaalle kaikki, paitsi ne jotka yksinkertaisesti kieltävät tosiasiat.

Takaisin appiukkoon, vaikka voisin tietysti rupertella naisten muodoista vaikka kuinka kauan. Vaimoni isä siis saa yhdeksän vuosikymmentään täyteen pikapuoliin, ja minäkin joutunen pukemaan vaihteeksi halpaprigini ylle.

Otsikko on kuitenkin harhaanjohtava. Tai ainakin se salaisuus jää edelleenkin sellaiseksi.

Appiukko lopetti tupakoinnin n. parikymmentä vuotta sitten. Alkoholin oton lopettaminen on vielä tekevä. Terveellinen syöminen on ilmiö, jota ei appiukon huushollissa tunneta, ei varsinkaan sen jälkeen kun anopin muisti alkoi reistailla.

Maailma on, varsinkin nykyään, täynnä ihmisiä, joita kai voisi sanoa terveystuureiksi. Nämä yksilöt käyttävät suuren osan ajastaan, myös työssä ollen, terveytensä vaalimiseen. Niin ruoka, juoma kuin liikkuminen on maksimoitu

tukemaan kehon temppelein seiniä ja perustuksia.

Ja silti yllättävän monet näistäkin kuolevat tai sairastuvat pysyvästi kesken tarmokkaan harjoituksen tai superfood-aterian. Ja appiukkoni, joka on peruspessimistinen, huonosti syövä, ajoittain juopotteleva, joka ei osaa edes lausua sanaparia super food, luultavasti elää yli sata-vuotiaaksi.

Ainoa johtopäätös, ja kaukana salaisuudesta, on että elämä nyt vaan piruilee ajoittain.

Täsmäitku ja muita sääliittäviä asioita

”Minulla on korviinkäyvä itkuraivo, enkä epäröi käyttää sitä”. Edellinen yhdistyi vielä jokunen vuosi sitten lähinnä alle kaksivuotiaisiin, jossain lukuisista uhmakausistaan nautiskeleviin taaperoihin. Nythän se on ainakin jokaisen alle kolmekymppisen erottamaton oikeus.

Syytän somea, ja sen salamannopeaa kykyä välittää purkaukset joko koko maailmalle, tai vain yhdelle kumppanille, joka ei sitä pääse enää karkuun juuri missään, ei edes pimeimmässä Afrikassa, puhumattakaan täällä syöpää säteilevien linkkitornien puristuksessa.

Kun ennen satunnainen eksä yritti soitella aamu-yöstä tai lähetteli hysteerisiä uhkaus/rakkauskirjeitään, niin nykykeinoihin kuuluu lisätä yksipuolisen rakkauden kohteen alastonkuvia nettiin, eikä niiden tarvitse olla edes aitoja, jos ei ole aivan käpelö kuvamanipuloinnissa. Facebook on myös mainio lisä kotiterroristille.

Somen ongelma on pääasiassa siinä, etteivät aivot ehdi missään välissä tarjoamaan apuaan kimmastuneelle/innostuneelle postiajalle. Useat ihailtavasti testosteronitasonsa säilyttäneet, mutta harkintakyvyltään maldatuneet miespoliitikot voivat vahvistaa tämän.

Hätäilystä ainakin suomalaiset ovat varoitelleet jo yli-muistoisesti sanalaskuissaan ja arkielämän solvauksissaan. Kommunikointi muutenkin kuin lähietäisyydellä olisi siis syytä tehdä hitaasti ja harkitusti. Useimmat sanahelinät häviävät historiaan kuin etelässä hankittu rusketus,

mutta hampaita kiristellen lähetetty viesti voi säilyä aina tuleviin oikeuskäsittelyihin asti.

Kun vielä omassa lapsuudessa kouluissa opeteltiin kaudonkirjoitusta mustekynillä (ei enää kastettavilla terillä, vaikka pulpeteissa niille vielä säiliöt olivatkin), kärsivällisyyden puute näkyi karmeana mustesotkuna, josta vain osa oli paperilla. Tämä myös loi perustaa sille, ettei tullut kirjoitetuksi puuta ynnä heinää turhanpäiten, koska vir-

heen sattuessa homma, ellei peräti koko vaatetus, meni alusta pitäen uusiksi.

Kiireestä ja hosumisesta varoittelemuksen jälkeen voikin siirtyä luontevasti parjattuun (mm. Nalle Wahlroos ja Matti Apunen) ja ylistettyyn (kaikki työllään elävät) downshiftaukseseen, eli elämän leppoistamiseen. Mikä joillekin tarkoittaa päivää riippukeinussa, niin joillekin se lienee remontin tekoa tai marjastamista. Yleensä kyse on hetkestä nauttimisesta ilman kuumeista pyrkimistä taloudellisesti kannattavaan lopputulokseen. Arto Paasilinnan "Jäniksen vuosi (1975)" kertoo yhden miehen yrityksestä tähän suuntaan ennen kuin koko trendillä oli nimeä. Tai se oli edes trendi. Kesäloma olisi esimerkiksi oiva tilaisuus kokeilla tätäkin elämisen muotoa, mutta useimmat meistä palaavat töihin niin stressaantuneina, että vasta jouluna pystyvät valehtelemaan itselleen hyvät muistot katsoessaan matkakuvia jostain eksoottisesta paikasta, jossa vatsataudit, yrmeät asiakaspalvelijat, tohtoroidut ja käsittämättömät ravintolalaskut, sopivasti nousevat kielimuurit ja ennakkomainoksille nauravat hotellihuoneet saivat kotomaan arjen ja -pulmat kaihon kyöneleet silmiin, ja laulamaan tangoja paikallisessa Suomi-baarissa ilta toisensa jälkeen.

Syksyn pimeät ja hallituksen toimet pystyvät masentamaan optimistisimmankin. Mutta kyllä se ensi kesäkin on jo merkitty kalentereihin! Lohduttaen,

R.T. (butanyway57@hotmail.com)

**Tulossa
Pasilan osaston vuosikokous.
4.3.2016 tapahtumakeskus
Koskenranta.**

Puoliksi tehty

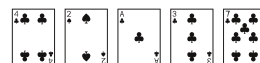
- Posti Grouchon piilevän henkilöstöhallinnan ylipyöveli Aulis Näkkis-Kuukkeli, Kouvolassa ei ole jaettu postia viikkoon. Miten kommentoitte?
- Anteeksi olen vähän myöhässä. Niin että missä?
- Kouvolassa.
- Jaa Kouvolassa. On jaettu postia Kouvolassa.
- No ei kyllä ole.
- Eikö? Ai jassooo. Väärä taulukko. No nyt selkis, Kouvola ei kuulu yleispalvelun piiriin.
- No kyllähän se nyt kuuluu.
- Kuuluuko? Voi hitto. Varmaan se on tämä negatiivinen ilmapiiri, kun ei huvita jakaa postia. Ja sitten on nämä kannustinloukut...
- Mitä tarkoittatte?
- Sitä että tienaa liikaa tekemättä mitään. Olemme johtoryhmässä pohdiskelleet asiaa ja tulleet siihen lopputulemaan että se on kyllä kiusallista.
- Saamieni tietojen mukaan Kouvolassa ei ole enää töissä yhtään postinjakajaa, mutta sinne on vastavuoroisesti palkattu kuusi suunnittelijaa. Niin että mitä se nyt sitten vaikuttaa?

- Hyvältä vaikuttaa. Saadaan joku tolkkun tähänkin asiaan.

- Anteeksi olen myöhässä.
- Niin matemaattisen henkilöstöhallinnan ylikooderi Aulis Näkkis-Kuukkeli, jäi Suomen kansalta tänä vuonna joulupaketit pitkälti saamatta. Miten kommentoitte?
- Minä vuonna?
- Tänä vuonna.
- Ai tänä vuonna. No nyt selkis. Kuuluuko joulupaketit yleispalveluvelvoitteen piiriin, kysynpä vaan?
- Kuuluu.
- No niinpä tietysti. Niin, meillä on nämä uudet toimintamallit joita kuolevaisten keskuudessa ei ole ehkä vielä ehditty sisäistää.
- Mitkä toimintamallit?
- Mallit joiden mukaan toimitaan. Mistä minä sen nyt voisin tietää?
- Kaikki joulupaketit löytyivät Postin käytöstä poistuneesta tehdashallista Tornioista.
- Mistä?
- Tornioista.
- Kuuluuko se Suomeen?
- Kuuluu.
- No sitten kyse on varmaan siitä että siellä on liikaa henkilöuntaa.
- Ei ensimmäistäkään.
- No sitten syy on kesäapulaisissa.
- No ei kai.
- Yhteiskunnassa?

- Ei.
- Ilmasto lämpenee ja maailmassa on paljon sotia?
- Ei.
- Jumala on kuollut?
- Ei.
- Ainakin se on muitten vika.
- Kenen?
- Oikeusprosessin tässä vaiheessa en ota vielä kantaa.

- Anteeksi että vähän kesti.
- Niin, digitaalisen henkilöstöjohtamisen platform manager Näkkis-Kuukkeli. Nato-kansanäänestykseen on kaksi päivää aikaa. Miten äänestyskuorien postitus on tähän mennessä sujunut?
- Minkä?
- Äänestyskuorien.
- Kuuluvatko ne yleispalveluvelvoitteen piiriin?
- Kuuluvat.
- Kuulunko minä?
- Et kai.
- Huh. Minä jo säikähdin. Niin että mistä oli kysymys?
- Äänestyskuorista.
- Ai NIISTÄ äänestyskuorista.
- Siis saamiemme tietojen mukaan ne on löydetty Ugandasta.
- Kuuluuko se Suomeen?
- Ei.
- Sitten kyseessä on varmaan konerikko.
- Anteeksi?
- Niin että koneen on pitänyt lajitella osoitteeseen asiakas mutta onkin mennyt osoitteeseen Uganda.
- Niin, tästä lajittelukoneesta. Te hankitte sen Turkin Marmariksesta?
- Ei pidä paikkaansa. Alanyasta.
- Hiekkarannalta.
- No rantsultapa hyvinkin. Hintaa oli sopiva.
- Mutta eihän se ole edes aito Solystic-lajittelukone. Syötöt lonksuu, printeri on täysin laho ja kameratekniikka pohjautuu viewmasteriin ja softa on ehtaa antiikkia. Tämä on nyt skandaali.
- Niin on. Kuten Viestintäviraston pikkujouluissa tuli laukaistua: Ammattiliitot ja muut poliittiset ääriliikkeet pitäisi äkkiä lailla kieltää.
- Äänestys täytyy siis perua?
- Mikä?
- Äänestys..
- Niin minunkin mielestäni. Mitä säästää tuo nyt on. Onko teillä muuten turvakengät?

J. Lehmusvaara

BÖÖLEN BOJAT JA EURO 96

Euro 2016 pelattiin kesällä. Onkin aika muistella Boikien Englannin reissua.

Kevättalvella Nellupubissa istui seurue Dacid Scamans, Jussi Tuominen, Jore Toivonen ja Jukka Suonanttila. Aurinko alkoi viipyä taivaalla ja kesä tuli puheeksi. Davidin loma sisältäisi Englannin reissun ja EM-futiksen. Se oli siinä.

Aikataulu oli tiukka, mutta koutsu Jussi Tuomisen innostus tarttui. Joukkue saatiin koottua. Vaihtopenkki tosin jäi vajaaksi.

Matkan tarkoitus oli fiilistellä kisatunnelmaa ja ottaa mittaa Royal Mail-porukoista. Böölen Bojat olivat tahkonneet Postin sarjoja, joten taitojen arveltiin riittävän jalkapallon emämaan kentille.

Siihen aikaan eivät halpalentoyhtiöt Suomessa operoineet. Edullisimmat (1750mk) liput järjestyivät liittyttyämme Suomen Siltaan.

Talolta saatiin pr-viemisiä: Kolme Jari Litmasen maajoukkuepaitaa ja Litmas-postikortteja. Kiitos Anu Rantala (Punola) ja Pentti Saarikko.

Manchesteriin lensimme kahdessa erässä. Nuoriso päivää aikaisemmin ja me vanhemmat lauantaina 15.6. Matkaa majapaikkaan tauotimme Golden Lion-pubissa. Liikkeelle lähtö viivästyi Joren jäätyä opettamaan suomea tarjoilijattarelle: "Say after me dear: kultainen leijona". Manchesterilainen taksikuskimme kuittasi Joren fanipaidan - "another Liverpool fan stealin' ashtrays".

Ensimmäiseksi viikoksi meille oli Davidin suhteilla järjestynyt liki ilmainen majoitus. The Olde House at Home sijaitsi Billingen kylässä lähellä Wigania Manchesterin ja Liverpoolin puolivälissä. Se toimi kielikouluna mm. Briteissä toimiville suomalaisille yrityksille. Isäntänä toimi Davidin ystävä John Tomlinson, joka myös asui ja

opetti talossa. John pyysi viikossa viisi puntaa per Boika. - "For toiletpaper."

Makuutilat sijaitsivat yläkerrassa pienen luokahuoneen lattialla. Boikain kuorsaus herätti pihan mustarastaat vaatimaan ikkunan sulkemista.

Alakerran oleskelutilat olivat kodinomaiset olohuoneineen ja keittiöineen. Tästä ihastuttavasta talosta oli sittemmin haikea lähteä. Harmina oli vain englantilainen lämminvesisysteemi, josta suihkuun ensimmäisenä ehtinyt sai yksinoikeudella nauttia.

Ensimmäinen viikko meni ympäristöön ja meininkiin tutustumisessa. Billinge ei ollut biletyspaikka mutta lähistön pubit tulivat tutuiksi. Naapurin Eagle&Child muodostui kantapaikaksi. Vastapäätä oli Stork Inn. Kahteen hanaan tottunutta loputon kahvarivi hämmensi. Perusla-

ger, usein Carling, tarjoiltiin lämpimänä kuin Suomessa. Pintin hinta oli n.2,50 puntaa. Happy Hour alkaen 1 punta. Bojille maistuivat myös perinteiset bitter- ja ale-oluet. Siihen aikaan pubit pitivät tauon puolilta päivin. 10 minuuttia ennen klo 22.30 valomerkkiä kilisteltiin lehmänkelloa, last orders. Etenkin viikonloppuisin saatettiin valomerkin jälkeen jatkaa yksityistilaisuutena (lock in). Nykyisin aukioloaikoja ei ole säädelty.

Pubien ruokalistailla perusannos oli usein muunais- tai possu pata tai -piiras. Käytännössä ruokailu jäi snagarin fish&ships-annokseen. Loraus etikkaa ja kolmossivun tyttö ruokaseuraksi.

Bead and breakfast-paikoissa tarjolla oli englantilainen aamiainen:makkaroita, pekonia, munia, tomaatteja ja kesäkurpitsaa. Kaikki paistettuna paitsi pavut ja herneet, jotka lisättiin annokseen purkista. Paahtoleipää, kahvia tai teetä. Tarjolla saattoi olla myös continental-breakfast, jossa paahtoleipä oli korvattu croissantilla.

Palloa potkittiin missä mahdollista. Lähistön koululla oli kelvollinen kenttä mutta häätö tuli. Samalla selvivi miksi sinne piti kiivetä aidan yli. Turha selittää että Suomea edustettiin, maajoukkue kun ei kisoihin selvinnyt. - "I'm aware of that." Kyllästyneen oloisen voikkamaikan käsi osoitti kohti koiranpaskalla miinoitettua yleistä viheraluetta.

Naapurikaupungit Wigan ja St. Helens eivät olleet houkutteksilla pilattuja. Wiganin kuuluisin nähtävyys Wigan Pier on ansainnut maineensa George Orwellin kirjasta The Road to Wigan Pier. Nimi on ironinen. Pier toki tarkoittaa laituria, usein merelle kurottavaa massiivista rakennelmaa. Wiganin laituria on Leeds-Liverpool-kanavan lastauspaikka ja nykyisin museoitu.

Vesitiet rakennettiin 1700-luvulta alkaen etenkin hiilen kuljetusta varten. Nykyisin ne ovat lähinnä virkis-

tyskäytössä, kuten brittisarjojen ystävät tietävät.

Kesäkuussa Wigan hengitti rugbya. Lancashire on lajin syntyseutua ja Wigan (nyk.Warriors) menestynein seura, joten ottelupäivä näkyi katukuvassa. Jore ja Jussi kävivät toteamassa että 20 vuoden kuluttua Fidzi vie olympiakullan.

Jalkapallossa Wigan Athletics pelasi kolmostasoa. Upea nousu valioliigaan tapahtuisi kymmenen vuoden kuluttua, saldona FA-cupin voitto 2013 ja saman tien ykkösliigaan, jossa Latics nykyisin pelaa.

Liverpooliin matkattiin paikallisjunalla St.Helensista. Radanvarsimaisemat olivat lohduttomat. Hylättyä tehdasaluetta, esikaupunkien rapistumiselle antautunut ilme. 90-luvun puolivälin Pohjois-Englanti oli post-teollisen ja Thatcherin jälkeisen kauden näyteikkuna.

Beatles-museo oli pakollinen kohde. Se sijaitsee turistiryssäkeskittymällä nimeltä Albert Dock, joka on vanha satama-alue. Cavern-klubille ja Beatles-kiertoajelulle ei päiväreissussa ehtinyt. Sen sijaan liverpoolilainen pitseria tarjosi tervetullutta vaihtelua ruokavalioomme.

Tällä porukalla eivät toilailut olleet vältettävissä. Koutsi Tuominen jäi porukasta Liverpoolin reissulla. Aamupalaverissa selvisi että viimeinen havainto Jussista oli St.Helensista jossa vaihdoimme Billingen bussiin.

Kokosimme etsintäpartion koluamaan kaupungin katuja. Viimein marssimme paikallispoliisiin. Viehättävä naiskonstaapeli puhutti. - Puhuuko hän yhtä yhtä hyvin englantia kuin sinä? - En sanoisi niin. - Partiomme on puhutellut kuvaustasi vastaavaa henkilöä. Aksentista päätelivät irlantilaiseksi.

Iltapäivällä soitto poliisista. Jussi on pubissa Wiganissa. Kisavieraiden eteen nähtiin vaivaa. Kysyin puheleluun vastanneelta Davidilta olimmeko olleet turhan hätäisiä. - I would have waited at least three days. David ja John olivat linnoittautuneet telkkarin ääreen. Kriketti on maailman toiseksi suosituin pallopeti. Ja jossain Kansainyhteisön maissa kuten Intia, ykkönen. Pelit saattavat kestää kolme tai jopa viisi päivää.

Viikon mittaan tuli takapakkiuutisia. Royal Mail Leeds ja Nottingham peruivat kultuaan millainen jengi oli tulossa. - Rabbit in the pants., totesi skotlantilainen postimiesystävämme John Dickinson. John järjesti matsin Liverpooliin ja lupautui maalivahdiksi. Olihan vaihtopenkkimme armeijatermein Arskan varassa.

Kenttä sijaitsi keskustan ulkopuolella. Kaarsimme

paikalle kolmen perinteisen mustan taksin letkassa. Olimme nyt oikealla jalkapallokentällä katsomoineen. Kentältä löytyi myös pukuhuoneet suihkuineen ja klubitiloineen.

Ottelussa jäimme jalkoihin. Vastapuoli oli hankkinut vahvistuksia Liverpoolin sarjoista, parikymppisiä juoksuvoimaisia urheilijoita. Edellisiltana Eagle & Childissa laadittu pelisuunnitelma kaatui tähän vauhtiin. Pallot kiisivät Johnin ohitse verkon perille.

Muita viihdyttäviä pelillisiä elementtejä: Davidin taituruus ilahdutti yleisöä ja aiheutti parranporua vastapuolella. Erotuomari kurtisti kulmiaan: - Eilen teatterissamaksin komediasta joka ei naurattanut yhtään. Tänäpäin saan maksun nauramisesta.

Nauru maksoi meille kaksi puntaa per Boika.

Tasoeron käytyä selväksi vaihdoimme puoliajalla maalivahteja päättäin. John vaihtoi vastapuolen maaliin ja hänen takanaan verkko alkoi viuhua. Tosin vain keran. Boikain maalikaan ei toisella puoliskolla ollut niin tötteröllä kuin ekalla.

Pelin jälkeen klubitiloissa luovutimme vastapuolen kapteenille Litmasen kymppipaidan ja lauloimme Maamme-laulun. Liikuttunut vastapuolen hyökkääjä: "First time ever I scored six."

Toivotimme liverpoolilaiset tervetulleeksi Suomeen pelaamaan jääkiekkoa.

Toisella viikolla edullinen majoituksemme päättyi. Nuoremmat suuntasivat Lontooseen. Me muut jäimme etsimään majoitusta B&B paikoista. Viikonloppuna niistä löytyikin tilaa. Arkisin suurin osa huoneista oli varattu kaupparatsuille ja muille työkseen matkaaville. Oma hätämajoitukseni kulki mukana. Oranssista harmaaksi vertynyt kupolitelta herätti Boikain parissa hilpeyttä. Useimmat matkasivat kevyesti.

Teltoa jäi pystyttämättä. Majoitus löytyi Orrell-nimisestä kylästä. Jussi ja minä teimme päiväreissut Boltoniin ja Southportiin, joka on rantakaupunki Liverpoolin ja Blackpoolin puolivälissä. Southpark Pier kurotti yli kilometrin horisontissa siintävään Irlanninmereen. Vesijätöstä uhkui tuhti meriaromi. Nousuvesi tulisi illalla. Silloin olimme junassa paluumatkalla.

Southport Pier on Englannin toiseksi pisin. Southend Pier kaakkois-Englannissa yltää kaksi kertaa pidemmälle. Aikoinaan ne rakennettiin viihdekeskuksiksi huvilaitteineen ja ravintoloineen. Southportissa on myös Englannin suurin vesileikkeihin rakennettu tekojärvi. Merenrantakaupungit ovat yhä suosittuja lomakohteita, toki massaturismi suuntautuu Välimerelle.

Nerokkaat yksilösuoritukset yhdistettynä oivaltavaan taktiikkaan ovat menestyvän jalkapallojoukkueen tavaramerkki.

Boltoniin matkasimme paikallisbussilla. Matkustustapa sopii kiireettömälle. Bussit kiertävät kylästä kylään ja yläkerrasta avautuu laaja näköala. Joka kylässä on B&B ja pubista löytyy juttuseuraa. Paikalliset myös yrittävät puhua ymmärrettävää englantia ulkomaalaiselle vaikka tuskanhikeä puskeekin.

Kaupungissa paidan ihoon liimaava helle sai meidät kurkkimaan sisään kirkkojen viileyteen ja viipymään ilmastoiduissa ostoskeskuksissa. Olimme muuttuneet turisteiksi.

Turistit tekevät kävelyreissuja. Yksityisalue- ja

Läpikulku kielletty-kylttejä näkyi enemmän kuin Suomessa, mikä aiheutti reitinvalintapulmia. Osuimme mäelle jota ei oltu kyltitetty ja jonka puusto vihjaisi metsästä. Laelat anäkymä avautui ydinvoimalalle. Vastakkaiseen suuntaan rinne laskeutui idyllisempään maisemaan. Evästimme ja jatkoimme helppokulkuiselle ruohikolle jossa vain golf-pallojen ristituli häiritsi etenemistä.

Toisen viikkomme puolivälissä pelattiin välierät. The Big One: Englanti ja Saksa päätyivät rankuille: 5-6. Kadut olivatlevottomia. Seuraavana päivänä saksalaiseksi luultu venäläinen kisaturisti puukotettiin Manchesterissa.

Tuli aika jättää Orrell. Manchesterin keskusta oli tihkusaateessa hiljainen. Kahden viikon takainen pommi-isku oli tuoreessa muistissa. Äkkiä tunnelma muuttui. Kapaa-seimme nurkkasimme pöydän. Kolpakoita kiidätettiin

Oktoberfestin tyyliin pitkiin lainehteviin pöytiin joiden päällä kohta tanssittiin. Oli perjantai ja paikka täynnä. Moista menoa ei ollut Billingsissä ja Orrellissa tarjolla.

Lentokentältä löytyi Jore, joka siellä jo pari yötä oli viettänyt. Paluulento oli puoliltapäivän. Kotimaan ilma kirpaili raikkaasti. Kaksi lentokenttäbaarin hanaa valutti kaivatut kylmät oluet.

Faktaa ja triviaa

Loppuottelu pelattiin seuraavana päivänä 30.6.: Tsekki-

Saksa 1-2

PM John Major. Liigamestari Manchester United. Listoilla Oasis, Spice Girls, George Michael.

IRA lopetti aseellisen toiminnan 2005.

Pub Nellussa (1990-2016) tuli viimeinen valomerkki 22.6.

Jussi Jääskeläinen edusti Boltonia 1997-2012. Jari Litmanen Liverpoolia 2001-2002. Sami Hyypiä pelasi Liverpoolissa 1999-2009.

Böölen Bojat pelasi Liverpoolissa 21.6.1996.

Jukka Suoanttila

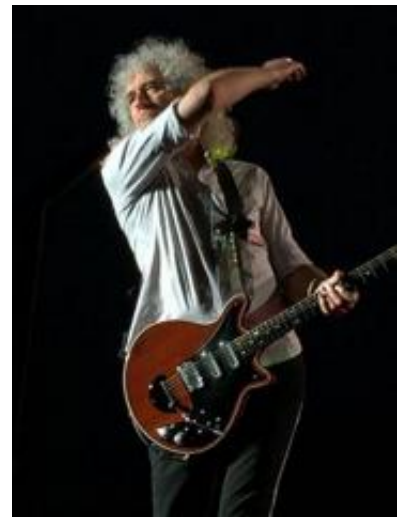

Böölen Bojat Liverpoolissa. ylh.vas. David Scamans, Kimmo Piekkola, Matti Castren, John Dickinson, Jari Peltoniemi, Jussi Tuominen, Jukka Suoanttila. Alarivi Jorma Toivonen, Mikko Pelkonen, Jari Havunen, George Leskinen, Jori Lång

Queen + Adam Lambert Festival Tour 2016

**Song Festival Ground (Laululava), Tallinn, Estonia.
sunnuntai 5.6.2016.**

113 min. (kun alkuintroa ja loppuintroa ei lasketa mukaan!)

Queen: Maailman paras rock yhtye?

Queen kävi Suomessa edellisen kerran 25.11.1974 Helsingin Kulttuuritalolla. Heitä mainostettiin silloin todella ”heavy” ja ”Uusi Led Zeppelin” termeillä. Kyseessä oli Sheer Heart Attack albumin kiertue. Keikka kesti 90 minuuttia ja 670 ihmistä oli Queen –yhtyeen musiikillista taituruutta todistamassa kultsalla silloin. Liput maksoivat 20 ja 23 mk. Seuraavan kerran Queen kävi Suomessa yli 41 vuotta myöhemmin eli 3.6.2016 American Idol ohjelmaformaattista tutun Adam Lambertin kanssa. Freddie Mercury kuoli Aidsiin vuonna 1991 ja John Deacon lopetti bassottelun Queenissa 1997, mutta ilmeisesti hoitaa edelleen jollain lailla Queen –yhtyeen talousasioita jos asian oikein ymmärsin Wikipedian sivuilta. Queen teki comebackin esiintymislavoille ja studioon aikalaisen Paul Rodgersin (Free ja Bad Company) kanssa 2004 – 2009.

Helsingissä ”lämpäreitä” oli neljä ja niistä mielenkiintoisin oli ehdottomasti Suzanne Vega. Tallinnassa ”lämpäreinä” oli eestiläisbändi The Princes ja brittibändi Electric Pyramid. Jälkimmäistä näimme neljä kappaletta ja ihan OK rokkia se oli. Valitettavasti vain Tallinnan kylmä ja mustanpilvinen sää ei mahdollistanut laululavan alueella oloa yli kolmen tunnin ajan. Lämpäreiden levyjä oli pyynnissä myyntipisteissä, mutta ne jäivät nyt tällä kertaa ostamatta. Helsingissä Kaisaniemessä oli 3.6.2016 noin 25 000 ihmistä. Tallinnan laululavalla kaksi päivää myöhemmin arvioituna oli saman verran ihmisiä. Laululavan

kapasiteetti on noin 75 000, jonka verran ihmisiä oli paikalla Robbie Williamsin keikalla kesällä 2013. Valitettavasti vain Queen yhtyeen rock nostalgia ei ole myynyt kaikkialla muuallakaan Euroopassa enää täysiä stadioneita.

Queenin historiaa.

Queen yhtyeen juuret ovat vahvasti vuosina 1968 – 1970 toimineessa Smile yhtyeessä. Brian May ja Roger Taylor soittivat siinä. Freddie Mercury (The Hectics 1958 – 1962, Ibex 1969 ja Sour Milk Sea 1969 - 1970) tunsi heidät, mutta ei koskaan päässyt yhtyeen jäseneksi vaikka olisi halunnut. Smile yhtye levytti virallisesti kahden vuoden aikana vain kuusi kappaletta: Kappaleet löytyvät esimerkiksi Pre-Ordained ja In Nude (1995) epävirallisilta kokoelmilta.

Queen aloitti vuonna 1970, mutta John Deacon soitti The Opposition / The Art ja Deacon nimisissä yhtyeissä 1965 – 1970 välillä, mutta liittyi Queen yhtyeen basistiksi vasta vuoden 1971 aikana.

Queen on urallaan julkaissut 137 levyä kuin kaikki formaatit lasketaan yhteen.

Omia kommentteja Tallinnan laululavan 5.6.2016 konsertista.

Tallinnan keikalla Those Were the Days vaihtui A Kind of Magic kappaleeseen. Myös Brian Mayn kitarasoolo oli ilmeisesti Tallinnassa vähän pidempi kuin Helsingissä kaksi päivää aikaisemmin.

En pitänyt kitarasoolosta ja rumputaistelusta (isä vs. poika). Itse olisin jättänyt nämä kokonaan pois keikalta ja korvannut ne yksinkertaisesti videoilla (esim. Show Must Go On ja Who Wants to Live Forever) tai konserttipätkillä (esim. Wembley 1986: Friends Will Be Friends ja Rock ‘n’ Roll Medley (You’re So Square (Baby I Don’t Care) / Hello Mary Lou / Tutti Frutti / Gimme Some Lovin’). Nyt ne vain vievät liikaa tilaa kokonaisuudesta ja

monta klassista Queen hittiä jää sen takia soittamatta.

Adam Lambert ei ole yhtä hyvä rock / blues laulaja kuin Paul Rodgers, mutta lavalla tämä American Idol otti oman teatraalisen roolinsa täydellisesti haltuun omanlaisella, mutta loistavalla tavalla Freddie Mercuryyn tyyliä ja maneereja hyvin tyylikkäästi kunnioittaen.

Vanhat klassiset ja ”ikivihreät” Queen hitit soivat kauniin hartaasti pimenevän Tallinnan yössä. Oli hieno laulaa suuren joukon mukana esim. Radio Ga Ga, I Want It All, We Are the Champions, We Will Rock You...

Mikä on täydellinen rock keikka? Oliko se tässä? En oikein usko. Jotain parempaa voi vielä olla luvassa tulevaisuudessa. Ehkä niin. Ehkä ei. Mutta kaikesta huolimatta ja ehkä juuri siksi tämä on yksi parhaista keikoista jolla olen ollut. Olen nähnyt satoja keikkoja 1989 – 2016 välillä ja tiedän mistä puhun ja kirjoitan.

Hieno keikka, mutta silti olisin halunnut olla 7-vuotiaana kultsan keikalla tai paikan päällä todistamassa Live Aid tai Wembley 1986 keikkoja. Ne onneksi löytyy muina tallenteina – joten näin voi helposti kuunnella ja katsella sitä ”oikeaa” Queen kokoonpanoa aina kun vain haluaa. Queen Rocks. Todella.

Keikan jälkeen seuraavana päivänä sattui hassu episodi Viru keskuksen ja Kaubamajan takana. Noin klo 13.15 minä ja vaimoni Ulla kuljimme katsomassa keskustan uusia kauppoja ja huomasimme mustia autoja Swisshotelin edessä. Brian May ja Adam Lambert olivat viettäneet yötä tässä hotellissa ja satuimme todistamaan Brian Mayn läh-

dön. Paikalla olleet kaksi venäläisfania olivat saaneet häneltä nimikirjoitukset valokuviin.

Saa nähdä tuleeko tästä kiertueesta mitään virallisia julkaisuja myöhemmin. Kiertue jatkuu kuitenkin syksyllä Aasiassa, Australiassa ja Japanissa. Myös Israelin keikka on tulossa. 2.9.2016 ilmestyy Freddie Mercuryilta uusi kokoelma: Messenger of the Gods. Albumi julkaistaan 2-cd ja 13x 7” vinyylisinkun boksina, jossa vinyylit ovat värvinyyleitä.

Jan M. Ekblad

Kappaleet:

alkuintro (nauhalta): Track 13

One Vision

Hammer to Fall

Seven Seas of Rhye

Stone Cold Crazy

Another One Bites the Dust

Fat Bottomed Girl

Play the Game

Killer Queen

Don't Stop Me Now

Somebody to Love

Love of My Life (Brian May laulaa ja soittaa akustista kitaraa.)

A Kind of Magic (Roger Taylor laulaa.)

Drum Battle (Roger Taylor vs. Rufus Taylor.)

Under Pressure

Crazy Little Thing Called Love

I Want to Break Free

I Want it All

Last Horizon (Brian Mayn oma kappale)

Guitar Solo

Tie Your Mother Down

Bohemian Rhapsody

Radio Ga Ga

We Will Rock You (Encore)

We Are the Champions (Encore)

Outro (nauhalta): God Save the Queen (Thomas Augustine Arnen tekemä kappale / Iso-Britannian kansallislaulu!)

KLUBILLA

Olin pienellä talviloma pätkällä, jonka käytin normaalilla työssäjaksamisopeilla, eli olin illalla salilla pumppaamassa rautaa. Menossa oli rintalihasohjelma joka sisälsi penkkipunnerrusta, vinopenkkipunnerrusta, käsipainoja ja peckdeckkiä ja muuta mukavaa. Aikaa meni jumppaamiseen parisen tuntia. Sitten harjoittelun jälkeen saunaan ja kotia kohti. Kello olikin 12 yöllä. Hyppäsin autooni ja suuntasin keulan kotiani päin.

Ajoin vähän matkaa eteenpäin kunnes näin ison linjaauton erään klubin edustalla. Mietin mikähän tuo on? Uteliaisuus voitti ja käännyn ja ajoin uudelleen ohi hiljemmin nähdäkseen mitä bussin kyljessä luki? Siinä luki isolla Viikate. Hetken mietin mennäkö vai eikö mennä katsomaan yhtyettä.

No uteliaisuus sai voiton. Pysäköin auton ja menin klubille. Astuin sisään ja kysyin ovimieheltä vieläkö on tilaa hän sanoi että yhtye on jo aloittanut keikkansa ja on paljon ihmisiä. Kysyin että onko tilaisuus loppuunmyyty vai? Ei hän sanoi tarkoitin että yhtye on jo aloittanut settinsä. No hyvä sanoin pääsenkö sitten ilmaiseksi? "Odota hetki kysyn toiselta ovimieltä." Hetken he juttelivat ja pääsin sisään puolella hinnalla.

Viikate yhtye on kotoisin Kouvolasta ja soittavat musiikkia jota he kutsuvat Kouvostomolliksi. Heviä suomeksi laulettuna hyvin alakuloisin sanoin Heillä on monta hittiä kuten Kuu kaakon yllä, V iina, terva ja hauta, Syssiässä, Tervaskanto ym, ym. 12 albumia julkaistu joten kyllä lauluja riittää. Menin lavan reunalle kuuntelemaan yhtyettä. Saundit olivat kohdallaan ja yleisö oli täysillä mukana. Eräs naisryhmä yritti saada minutkin mukaan tanssimaan lavan viereen mutta oli pakko kieltäytyä sillä pelkäsin että joku niistä talloo varpaani, koska jaloissani oli vain rantasandaalit.

Viikate soitti siinä melkein kahteen asti, ja kun he lopettivat soittonsa he menivät ohitseni takaovelle jolloin kehuin Kaarle Viikatetta ja kumppaneita hyvästä keikasta

ja kerroin että en ollut nähnyt heitä ikinä liveinä, ja että pidin näkemistäni paljon. Sain sitten Viikate cd:n nimma-reilla. (Käykää ihmiset katsomassa yhtyettä jos mahdollista ette pety.) Siitä sitten suunnistin kotiin ja tein vähän yöpalaa sillä ei väsyttänyt yhtään vaikka kello oli jo paljon.

Tein Fastin proteiini pannukakkuja sillä niitä oli helppo valmistaa. Pussi auki vähän rasvatonta maitoa, nopea sekoitus ja ainekset vohveliraudalle paistumaan. Yhdestä pussista 4 pannukakkuja.

Syödessäni päätin vilkaista vielä vähän teksti-tv:tä. Anne Berner oli antanut haastattelun koskien Postin jakelun vapauttamista kilpailijoille ja mahdollisesta kolmipäiväisestä jakelusta. Myös kabotaasikuljetusten alkamisesta oli maininta. Se antaisi mahdollisuuden toisesta eu-maasta tavaraa tuovan ajoneuvon heittää kolme kuljetusta viikon sisällä Suomessa ennenkuin palaa lähtömaahan. Nuo luettuani suutuin ja vaihdoin kanavaa. Kakkoselta tuli Strike back- sarjan koko tuotantokausi putkeen. Jäin sitä sitten katsomaan. No ei mennyt kuin hetki ja nukahdin kuin ankka tuoliini.

Näin unta. Ilmalan alue oli muuttunut sotatantareeksi. SSS miehet olivat valloittaneet Suomen, heillä oli tavoitteena heikentää tavallisten kansalaisten edut ja työmotivaatio kaiken maailman leikkauksilla ja kiky sopimuksilla saadakseen suomalaiset polvilleen ja myydä siinä oheessa kaikki myytäväksi kelpaavat yhtiöt kansainvälisille markkinoille ja rahat huomaamattomasti suojautila optioilla omiin taskuihin.

Hankkeen vetäjäksi he olivat pestanneet säälimättömän Anne evil B:n joka johti Costa del sol nimistä palkka-armeijaa. Me puolustajat olimme pitäneet vielä aluettamme pystyssä ja torjuneet hyökkääjät, mutta tilanne oli kokoajan muuttumassa. Koska Anne evil B Costa del sol joukkoineen oli kokoajan kimpussamme.

Oli aamu palaverin aika. Batistiini keitti meille nuotiossa kahvit, jota juodessamme odotimme päämajan tiedotusta, joka tulisi Jyrisen suositun Good morning Ilmala- radioohjelman yhteydessä. Sotamies Susi Tompa avasi keskustelun valittamalla kovaan ääneen vapisevalla äänellä.

- Voiko tämä taistelu olisi jo ohi minulla alkaa loppumaan malppikset, ei ole enään kuin 10 askia tupakkaa.

Siihen vastasi päällikköme Lieksan veteraani että koita kestää vaikeeta se on meillä kaikilla. Kuunnellaan nyt ensiksi uutiset Hakaniemen päämajasta ja tehdään sitten suunnitelmat.

Otin toisen kupin Batistiinin mainiota kahvia ja sitä juodessani tuttuääninen Jyrise aloittikin radio ohjelmansa hienolla Tasapainossa kappaleellaan.

Biisin lopussa hän totesi että Kuopio, Pohjanmaa, Oulu ja Turku olivat menetetty ja että me Ilmalan väki olisimme enää jäljellä. Anne evil B oli saanut Costa del sol joukoillaan valloitettua ne.

- Voi v###u, huudahti Puistolan Rokka, noikohan käy kohta meillekin. Ja sytytti toisen tupakan.

Samassa tulikin Hakamäen tiedoitus päällä olevasta tilanteesta. Siellä annettiin varmuus aluemenetyksistä ja mieshukasta. Tämä johtui Anne evil B:n nerokkaasta juonestä että kaikilla jolla on yli 25 vuotta vanha auto voi alkaa ajaa taksia verottomasti. Siihen oli moni tarttunut sillä tiedämmehän, että meidän suomalaisten autokanta on aika vanhaa. Sitten tuli mullistava tieto. Vihollislinjojen läpi oli tulemassa suuri asiantuntija jonka tietämyksellä koko homma voisi muuttua kertalaakista. Mies oli itse Mexicon vapauttajan Emil Zapatan veljenpoika, Suomen elämäntapaintiaanien vetäjä suoraan Itä-uudenmaan metsästä, Emil von kyntäjä sr. Hän olisi siellä tuota pikaa oppilas Palkkisen kanssa skeittaajiksi naamioituneina.

Oho!, olimme ihmeissämme elävä legenda tulisi auttamaan meitä. Tiedoitus päättyi Kikyillä mennään huutoon. Me jäimme hieman sekavaan tilanteeseen tietoiskun jälkeen. Batistiini koitti rauhoittaa tilannetta huutamalla täällä olisi lisää kahvia tarjolla. Lieksan veteraani käski kaikkien rauhoittua ja ottamaan kahvia. Susi Tompa vartion ja muut vaikka putsamaan aseitaan Kyntäjää odotellessa.

Ei mennyt kuin hetki kun Tompa huutaa: "Kaksi ihmistä tulossa tänne skeittilaudolla. Päästänkö läpi vai ammunko."

Lieksan veteraani huudahti, "älä ihmeessä ammu. Sieltähän tulee mahdollisesti odottamamme sotapäällikkö oppilaansa kanssa."

Kyllä hän oli itse päällikkö, joka oli päässyt vihol-

lislinjojen läpi avuksemme.

Kyntäjä tuli sisälle majapaikkaamme heitti lippalakin naulakkoon ja rullalaudan laittoi nojamaan seinänviereen. Tervehti meitä ja huusi Batistiinille: "Laitappas poika minulle yksi cappuccino että päästään asiaan. Sillä olen perehtinyt Costa del sol joukkion asemaan Suomessa. Olen havainnut siinä muutamia tärkeitä heikkouksia. Suunnitelma on tämä, aloitamme sissisodan heitä vastaan. Miiinoitamme tienvarret sixpäkeillä ja voimassa olevalla tessopimus kirjasilla. Sillä kun he huomaavat nuo päkit ja tessopimus kirjaset, se sekoittaa pakkaa. Uskomatonta mutta tuo teho ei mennyt kauankaan kun olimme Costa del sollilaisten samassa veneessä pokissa ja Anne evil B jäi taka alalle ja kolmen sss liittoumakin koki takaiskun yhden s:n pudottua joukosta joka on nykyään SOS. Heidän leikkauksiaan vastaan joudumme varmaan vielä osoittamaan mieltämme.

Sitten rysähti tosi kovaa heräsin ja unen pöpperöissä luulin olevani viellä kentällä. Olin vain pudottanut lautasen lattialle. Siivosin jäljet sammutin tv:n menin sänkyyni nukkumaan.

Jari Havunen

Vuorotteluvapaan ajatusmaailma töihinpaluun kustannuksella...

1. Vuorotteluvapaa Lohjan Virkkalassa

Olin viisi kuukautta vuorotteluvapaalla, koska 2015 huh-tikuussa muutimme Lohjalle ja reissaaminen Lohjan ja Helsingin välillä julkisilla tuntui vaan ihan liian raskaalta. 2015 myös Erpan toiminta meni koko ajan omituisem-maksi ja raskaammaksi. Paljon aamuvuoron töitä siirret-tiin iltavuoroon, koska aamuvuorolaisia käytettiin usein myös muualla (lue: tasolla) kapulalajittelussa.

Vuorotteluvapaan ideana oli alunperin se, että olisin Luk-sialla alkanut lukea lähihoitajaksi, mutta en joulukuun alussa 2015 pidetyistä testeistä päässyt edes läpi. Kaiken lisäksi jouduin maksamaan näistä psykologisista testeistä 60 euroa. Tarkoitus olisi ollut vaihtaa alaa, mutta se jää nyt vain tavoittamattomaksi haaveeksi, jolta siivet on lei-kattu pois jo ajat sitten.

Vuorotteluvapaalla yritin kehittää itseäni. Kävin ensiapu-kurssin, hygieniapassikurssin ja pakolaiskurssin. Lisäksi tein lumitöitä ja puutarhatöitä, sukuloin, kävin koiran kanssa 2-3 kertaa päivässä lenkillä, pidin kissoille sään-nölliset ruoka-ajat, kuuntelin paljon musiikkia, katselin televisiota ja leffoja sekä kirjoitin ja uusintajulkaisin yh-teensä 12 kirjaa.

Kuukauden kohokohta oli se kun pääsin Lohjalle kerran kuussa käymään kirppareilla ja Hesburgerilla ham-purilaisella. Iso ongelma oli se, että vuorotteluvapaa kor-vaus oli vain 810 e / kk ja se ei todellakaan riitä isojen laskujen tai asuntolainan maksuun. Osa laskuista piti siis

etukäteen fiksata pienemmäksi. Valitettavasti 1400 e ve-ronpalautuksistani ei jäänyt paljon käteen, kun lakkoilim-me ahkerasti ennen joulua. Ne piti melkein kokonaisuudessaan käyttää laskujen maksuun. Helsingissä en käynyt koko viiden kuukauden aikana kuin kolme kertaa. Ei vain ollut rahaa käydä stadissa, koska matkalippu on 13.50 – 14.00 e / suunta ilman kuukausilippua oli ihan liikaa.

2. Töihinpaluu...

Palasin töihin 1.6.2016. Päivää aikaisemmin kuten alun perin oli sovittu. Perjantaina ennen paluutani minulle soi-tettiin töistä, että työkohteeni on siirtynyt Erpasta Vastaa-noton laiturille niihin vanhoihin työtehtäviin joita tein 1999 – 2007. Maanantaina sain fiksattua asiat puhelimes-sa kuntoon laituriesimiehen kanssa. En tiedä siirtoni to-dellista syytä sillä kukaan ei sitä ole minulle koskaan ker-tonut. Tiedän, että vuorotteluvapaalta palatessa työkohte voi vaihtua, mutta olen jälkikäteen myös kuullut että iso osa porukasta palaa takaisin vanhoihin työtehtäviinsä pi-demmältäkin vuorotteluvapaalta. Onko Erpasta siirtoon syy se, että pitkien työmatkojeni takia (Lohja – Hki – Lohja) pyysin päästä töistä tuntia aikaisemmin, jotta ehti-sin klo 22.00 bussiin ja ehtisin kotiin noin klo 23.45 – siis tuntia aikaisemmin kuin ennen? Pyysin vastaavaa vaihto-toehtoa jo viime vuonna ja siihen ei silloin suostuttu. Tie-dän, että postikeskuksessa käy porukkaa töissä myös Kotkasta ja Kouvolasta ja kaikilla pitkämatkalisilla on fiksatut työvuorot – ja niin pitää ollakin.

Työaikani on nyt fiksattu 13.15 – 21.00 välille ja

se sopii minulle mitä parhaiten. Käytän siis julkisia. Omistan kyllä osittain yhden Kian Lohjalla, mutta minulla ei ole ajokorttia. Auto on vaimoni Ullan käytössä. Kesällä töihin tulo Lohjalta on tehty vielä todella vaikeaksi. Klo 10.35 bussi Virkkalasta Lohjalle lopetettiin kesän ajaksi ja nyt joudun tulemaan klo 11.15 bussilla, jolla ei oikein ehdi ajoissa töihin. Lohjan bussi voi matkalla jäädä 5 – 25 minuuttia aikataulusta ja se kaataa jatkoyhteydet kokonaan, jotka muutenkin ovat ihan liian tiukat ajallisesti. Myöhästyin siis noin 10 – 15 minuuttia lähes joka päivä töistä, mutta vain sen takia, että kesällä ei Lohjalta tule sopivaa bussia Helsinkiin. Kiitos tuhannesti Pohjolan liikenne.

3. Ja uusi / vanha työ...

Minut siis siirrettiin laiturille. En ymmärrä tätä siirtoa, koska vuodesta 2003 olin Erpan kirjoissa ja olin oppinut suurimman osan erikoishommista. Nyt tietotaitoni haluttiin heittää kokonaan hukkaan. En ymmärrä tällaista ajattelutapaa. Haluttiinko minusta vain yksinkertaisesti eroon? Johan se järki ja sydänkin sanoo, että ei näin. Kaiken lisäksi en ole enää nuoruuteni kunnossa. Olen ylipainoinen ja pian 50-vuotias. Minulla on aikaisemmin ollut suuria ongelmia käsien (molemmat ranteet leikattu vuonna 2013), selän ja vasemman olkapään kanssa. Lisäksi vasen keuhkoni hajosi vuonna 2007 lähes kokonaan ja se kursittiin Meilahdessa kasaan (- siis se 20% mitä siitä saatiin pelastettua!). Minulla on paikatun keuhkon päällä tekopallea ihon alla ja se vääntää ryhtiäni hiukan vääränlaiseksi. Minulla on mittaustulokset, että keuhkokapasiteettiäni ei riitä tällaisiin raskaisiin ja jatkuvaa vauhtia vaativiin töihin. Verkostopalaveri pidettiin minulle kyllä kaksi vuotta sitten, mutta en silloin päässyt tekemään helpotet-

tua työtä. Olen jo vuosia pyytänyt, että pääsisin tekemään koko päivän paikkaus tai susihommia. Ne ovat helpompia ja mielenkiintoisia töitä, joita tein aikaisemmin paljon Erpassa. Näihin työtehtäviin vain ei meinaa päästä millään ja näissä työtehtävissä on myös useita ihmisiä joilla on fiksattu työaika. Nyt työni on lähes 7 tuntia pelkkää laatikoiden ja pakettien nostoa tai tavaroiden selvittelyä. Se on liian yksitoikkoista ja fyysisesti joinain päivinä minulle ihan liian raskasta.

Nyt en oikein tiedä mitä pitäisi tehdä. Kenelle olisi järkevää valittaa asiasta? En oikein enää tiedä. En anna periksi. En ole lopettamassa työtäni postissa, koska en löydä muuta vakituista työtä Lohjalta tai lähialueelta. Mutta minun motivaationi postin töihin on tällä hetkellä tasan 0. En hyväksy tällaista kohtelua. Nyt tulen töihin, teen työni mahdollisimman hyvin ja menen sitten kotiin.

Nyt pelkään, että jokin paikkani hajoaa täydellisesti työn touhussa Ilmalassa. Monta asiaa tehdään tällä hetkellä minun mielestäni siinä väärin tavalla jos toisella. Olen myös huomannut, että postitoimistoverkon lopettamisen takia postit tulevat niin jakelusta kuin asiamiesposteistakin Hki Pokkiin entistä sekaisempana. Kaikki olisi paremmin jos asuisin vielä Itä-Helsingissä, mutta koska asun 90 minuutin bussimatkan päässä Lohjan Virkkalassa niin saatan todellakin jonain päivänä väsymyksestä nukahtaa bussiin ja herätä jossain Pohjolan Liikenteen varikolla.

Jan M. Ekblad
Hki Pok Vastaanotto / Laituri

Säällinen työ kestävä kehityksen aikakaudella

Kuljetusliittojen Hakaniemisalissa järjestettiin 13.6.2016 seminaari, jonka isäntänä toimi SASK.

SASK on Suomen ammattijärjestöjen solidaarisuuskeskus, joka toimii pitkälti Ulkoasianministeriön, jäsenjärjestöjen, sekä yksityisten kannattajajäsenten tuella. Seminaariin osallistui yli 100 osanottajaa, joten Sali oli tupaten täynnä. Suomi on 2004 allekirjoittanut YK:ssa sopimuksen, projektista, joka tunnetaan nimellä Kestävää kehitystä ja hyvinvointia vuoteen 2030-kaikille ja kaikkialla maailmassa. Kestävän kehityksen tavoitteet ja toimintaohjelma ohjaavat kestävä kehityksen edistämistä vuoteen 2030 saakka kaikkialla maailmassa, myös meillä Suomessa.

Projektissa on 17 eri tavoitetta, tärkeitä kaikki. Joitain mainitakseni. Ei köyhyyttä, ei nälkää, hyvä koulutus, eriarvoisuuden vähentäminen, jne. Tämänpäiväisen seminaarin aiheena oli otsikossa oleva agenda, tarkemmin Ihmisarvoista työtä ja talouskasvua. Puheenvuorot aloitti presidentti Tarja Halonen, joka on saanut paljon kiitosta työstään kestävä kehityksen parissa sekä Suomessa, että ulkomailla. Seuraavaksi oli vuorossa Suomen oikeus ja työministeri Jari Lindström, joka kertoi eduskuntaan tulevasta lakialoitteista mm. laki 0 sopimusten kieltämiseksi. Jokainen ymmärtää, että moiset lait ja asetukset eivät ole kaikkien työnantajien ja omistajapiirien mieleen, koska ne rajoittavat ihmisten riistoa ja hyväksikäyttöä, sekä meillä Suomessa ja eteenkin halpatyömaissa.

Seuraavan puheenvuoron käytti Kansainvälisen työjärjestö Ilo:n pääjohtaja Englantilainen Guy Rider, hän tontoinnut asemassaan vuodesta 2012. Rider kiitti aloitteesta 0 sopimusten kieltämisestä ja mainitsi, että

Britanniassa vaatimukset on kaikunut kuuoroille korville.

Alustajille esitettiin hyviä kysymyksiä mm. Ann Selin, hän on Palvelualojen liiton Pam:n puheenjohtaja, sekä palvelualojen maailmanliiton UNI:n puheenjohtaja. Väitänkin, että Selin jos kuka tuntee kouriintuntuvasti epätyypillisten työsuhteiden ja kaikenmoisen silpputyön ongelmat ja vaikeudet työntekijöiden näkökulmasta. Tässä vaiheessa allekirjoittaneen oli pakko poistua, vaikka seminaari vielä jatkui. Seuraavana olisi ollut vuorossa SAK:n uusi puheenjohtaja Jarkko Eloranta, hän toimi ennen Sak:n pestiä Julkisten ja hyvinvointialojen liiton JHL:n puheenjohtajana 5 vuotta ja on myös totisesti nähnyt ja kokenut miten duunareita kurmutetaan.

Ammattiosastomme on SASK:n kannattajajäsen, joten pääsin sen vuoksi seuraamaan seminaaria. Ja tottisesti pitää sanoa että oli hieman nöösipojan olo. Kaikki kaikessa hyvä tilaisuus ja hyvät tavoitteet mm. vuoteen 2030 mennessä olisi luotava 470 miljoonaa Säällisen työn työpaikkaa. Toivotaan, että meidänkin päättäjät kantaisivat hieman paremmin vastuutaan maailmasta, lopettaisivat kehitysapurahojen leikkaukset, joka sinänsä jo helpottaisi työntekijöiden asemaa. Omistajille pientä rajaa ahneuteen. Tässä myös viesti Sipilälle ja Postin Hallitukselle.

Mikko Poutanen
varatyösuojeluvaltuutettu

PAREMMAN MAAILMAN RESEPTI

Itse asiassa tarvitaan vain kolme asiaa. Työpaikkojen pitää olla turvallisia, työstä maksettavalla palkalla pitää pystyä elättämään perheensä ja työntekijöillä täytyy olla oikeus neuvotella asioistaan työnantajan kanssa ryhmänä.

SASKin tehtävä on köyhyyden vähentäminen kehitysmaissa. Se onnistuu parhaiten edistämällä kunnon työtä. Se on näin yksinkertaista. Jos et usko, tutustu tuloksiimme.

Lähetä kirjekuoressa alla olevaan osoitteeseen.
Laita kuoreen vastauslähetyystunnus, et tarvitse postimerkkiä.

PAU:N PASILAN OSASTO
HKI POK/ JÄSENSIHTTEERI
PL 925
00231 HELSINKI

Vastauslähetyystunnus 5019928
00003 Helsinki

ILMOITUS PAU:N JÄSENREKISTERIIN ELÄKKEELLE SIIRTYMISESTÄ TAI JÄSENMAKSUN
KESKEYTYKSESTÄ

NIMI _____

OSOITE _____

SIIRRYN ELÄKKEELLE _____ ALKAEN

HALUATKO MYÖS JATKOSSA REITTI -LEHDEN? KYLLÄ _____ EN _____

TAI

JÄSENMAKSU KESKEYTYY AJALLA ____/____ 20____ - ____/____ 20____

KESKEYTYKSEN SYY(x)

ÄITYIS/VANHEMPAINLOMA _____

HOITOVAPAA _____

PITKÄ SAIRAUSPOISSAOLO (PALKATON) _____

ELÄKELAITOKSEN/KELAN MYÖNTÄMÄ AMMATILLINEN _____

KUNTOUTUS TAI MUU KUNTOUTUS (KUNTOUTUSRAHA) _____

OPIKELU _____

ASE/SIIVILIPALVELUS _____

TYÖTTÖMYYS _____

MUU SYY, MIKÄ _____

JÄSENTIETOJEN MUUTOSILMOITUS

UUSI OSOITE _____

SEURAA PALKKALASKELMASTASI JÄSENMAKSUJESI MAKSATUSTA. MAKSAMATTOMAT
JÄSENMAKSUT ESTÄVÄT JÄSENETUJEN SAAMISEN. LISÄTIETOA SAAT ALUEESI
LUOTTAMUSMIEHELTÄ TAI OSASTON JÄSENSIHTTEERILTÄ.